HALKIN SESİ 125

6 EYLÜL 1977
250 Kuruş

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

YIKILSIN BAĞIMSIZLIĞIN VE HALKIN DÜŞMANI MC!

DEMİREL-TÜRKEŞLERİN YENİ KATLİAMI

2 Eylül Cuma günü polis, İstanbul'un Ümraniye semtinde gecekondu halkına vahşice saldırdı. Çoluğuyla çocuğuyla yoksul halk, gecekondusunu yıktırmamak için kararlılıkla direndi. Polis halka bomba ve kurşun yağdırdı. Demirel-Türkeşlerin bu son katliamında resmen açıklandığına göre 5 yurttaş öldürüldü. Ancak bu sayının daha yüksek olduğu biliniyor. Polis çok sayıda insanı da kurşunla yaraladı. Yüzden fazla kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar poliste işkenceye uğradı. Polis direnişi kırdıktan sonra gecekondu mahallesini yerle bir etti. İçindeki eşyalarla beraber evler yıkıldı, yüzlerce aile sokağa atıldı.

İstanbul halkı Demirel-Türkeşlerin yeni bir katliamıyla karşı karşıyadır. 1 Mayıs'ta 34 yurtseveri katleden MC iktidarı, şimdi de halka gözüdönmüş - çesine saldırmıştır. Bir aydır karanlık köşelerinde tertipler tezgahlayan bombalar patlatan ve sabotajlar yapanlar, Ümraniye'de yoksul halka açıkça saldırıya geçmiştir. Bir müddettir polisi kuvvetlendireceklerini ve yeni fa-

(Devamı 5. sayfada)

Ümraniye halkı katliamı anlatıyor

"HAKKIMIZI MC'YE ÇİĞNETMEYECEĞİZ»

(Yazısı 5. sayfada)

SALİHLİ

İplik Fabrikası işçileri:

"İŞÇİ SINIFI BÜTÜN ÇALIŞANLARLA BİRLİKTE GENEL GREVE GİTMELİDİR»

Bizler Salihli İplik fabrikasından çıkarılan işçileriz. Bizimle birlikte 119 işçi işten atıldı. Patron öncelikle fabrikada baskıları göğüsleyen, devrimci fikirleri savunan arkadaşları işten atmaya başladı. İşten çıkarıldığımızı pazar günü bildirerek, direniş yapmamızı önlemek istediler. Pazartesi günü fabrikaya gittiğimizde de, yığınak yapmış polislerle karşılaştık. Polis bizi tehdit ederek dağılmamızı söyledi.

Toplu olarak üye olduğumuz Teksif sendikasına gittik, vardı. Sendikacılar işçilerden kaçıyorlardı. Toplantıyı perşembe gününe bırakarak dağıldık.

Perşembe günü sendikaya geldiğimizde, kapıya faşistler ve patronun adamları yığılmıştı. Bazı hareketlerle işçilere gözdağı vermek istiyorlardı. İşçilerin arasında "Patron haklı. Fabrika sizin yüzünüzden zarar mı etsin?" diyorlardı. Patronun adamları işçilerin savunmasını üstlenen bir avukat arkadaşı ve basın mensuplarını toplantı salonuna sokmadılar. Toplantıyı kamuoyundan gizlemeye çalıştılar. Teksif'ten sendika temsilcisi Halit Gür işçilere, "Patronun atma yetkisi vardır. Direnmek kanunsuzdur. Direnişe falan geçmeyin, sonra kötü olur" dedi.

Toplantı bu tür tehditlerle sona erdi. Bütün işçiler Teksif yönetimindeki sendika ağalarının nasıl patronun yanında yer aldığını gözleriyle gördü.

Patron bundan üç yıl önce de aynı şekilde, yine toplu sözleşme zamanı yaklaşırken bizi işten atmıştı. Patronun işten atmasının amacı çıkarılan işçileri, toplu sözleşmeden yararlandırmamak, bayram ikramiyelerini vermemek ve işçileri emekli etmemektir.

Görüldüğü gibi sırtlarını MC iktidarına dayayan patronlar, işçileri istedikleri zaman işten çıkarıyorlar. Biz işçileri daha çok sömürmek ve baskı altına almak istiyorlar.

Bizim haklarımızı ne Amerikancı ne de Rusçu sendika ağaları korur. Haklarımızı ancak revizyonist ve sarı sendika ağalarına karşı mücadele ederek kazanabiliriz.

MC'nin ve patronların baskısı bizi yıldıramaz. İşçi sınıfı birleşerek bütün çalışanlarla birlikte genel greve gitmelidir.

Salihli İplik Fabrikasından Atılan İşçiler
Adına: Hüseyin Hatun, Fikret Ergün Veli Bulut

NAZİLLİ

SELKİM'DE REVİZYONİST SENDİKACILAR İŞTEN ATMALARA SEYİRCİ KALIYOR

Bizler Nazilli Selüloz Kimya Sanayiinde (Selkim) çalışan işçileriz. Fabrika şimdi sermayesini 15 milyon dan 25 milyona çıkarmış olup, üç vardiya halinde 45 işçi çalıştırmaktadır. Ege bölgesinde bu dalda üretim yapan tek fabrikadır. İşçilerin hiç bir sosyal hakları yoktur. İşçilere belirli bir iş gösterilmemektedir. İşçi verilen işi yapınca, dinlenmeye fırsat bulmadan başka işe koşturulmaktadır. Angarya çok fazladır. Zorla mesai yaptırmak, işten atmak güncel olaylardandır.

Patron Sosyal Sigortalar hastanesindeki doktorla görüşüp, işçilerin sağlık durumlarına bakmadan geri çevrilmelerini istemektedir. Örneğin iki arkadaşın ciğerlerinde CMC tozu bulunduğu filimle tespit edilmiş olmasına rağmen, doktor rapor vermemiştir. Üstelik bizzat doktor arkadaşların işten ayrılmalarını tavsiye etmiştir. Böylece patron bu arkadaşları bakma ve tazminat ödeme yükünden kurtulmuştur.

Sendikamız olmadığı için bütün bu baskı ve sömürü giderek artmaktaydı. Arkadaşlarla toplanarak DİSK'e bağlı Petkim-İş sendikasına üye olduk. Sendikanın 9 Martta işverene toplusözleşme çağrısından sonra üzerimizdeki baskılar arttı. Mart sonlarına doğru 15 arkadaşımız üretimi durduracakları gerekçesiyle jandarma zoruyla fabrikadan atıldı. Bizlerin ısrarı üzerine 5 arkadaşımız geri alındı. Sendikanın toplusözleşme için diretmemesi bizim mücadelemizi geriletti. Taleplerimiz, işten atılan arkadaşların geri alınması, iş bölümü yapılması, can güvenliğinin sağlanması, tehlikeli ve zehirli kısımlarda çalışanlara araç ve gereç verilmesi, sosyal haklarımızın sağlanmasıydı.

Toplusözleşme oturumları sonuçsuz kaldı. Sendika temsilcisi ve toplusözleşme gözlemcisi olan 4 kişi işten atıldı. Bu durumu sendikaya ilettik. Cevapları şu oldu "Şu anda sizinle uğraşacak vaktimiz yok. Tazminat verirlerse alın, vermezlerse de çıkışınızı yapın." Patronun ekmeğine yağ süren bu tutum, revizyonistlerin yüzünü açığa çıkardı.

Bir Grup Selkim İşçisi

MALATYA

Grevcı Sümerbank işçileri :

« HALKIN DESTEĞİ MÜCADELEMİZİ GÜÇLENDİRİYOR »

Ben Malatya Sümerbank Dokuma fabrikasında çalışan bir işçiyim. Grevden önceki ve sonraki durumu anlatmak istiyorum.

Fabrika müdürü Nuri Mumcu gericiliği ve işçi düşmanlığıyla tanınmış bir kişidir. Müdür kasıtlı olarak faşistleri işe aldı.

Müdür işçilere zorla fabrika ambarı etrafındaki kuru otları yaktırdı. Bu işe karşı çıkanlara da "ben emir verdim, yakmazsanız burada çalışamazsınız " dedi. Müdür otları yaktırarak fabrikanın yanmasına sebep oldu. Ambarın tutuştuğunu gören bütün işçiler yangını söndürmek için toplandık ama müdür silahını çekip yangının söndürülmesine engel oldu ve bizleri ölümle tehdit etti. Daha sonra polis geldi. İşçiler polise rağmen müdürün üstüne yürüdüler. Müdür kaçtı. Bu olaydan sonra greve gidildi. Sosyal haklarımızı almak için başlattığımız grev 43. gününü doldurdu. Grev süresince Malatya'nın diğer işçi ve köylülerinin desteğini kazandık. Yeşiltepe ve Yeşilkaynak halkı yürüyüş yaparak grevimizi desteklemeye geldiler. Aralarında topladıkları paralarla aldıkları üç koçu vererek dayanışmalarını belirttiler.

Halkın gelerek bizi desteklemesi birliğimizi daha da pekiştiriyor. Grevimize diş bileyen faşistlerin aynı zamanda yurdumuzun bağımsızlığına da karşı olduklarını görüyoruz. İki süper devlet ve on - ların uşakları faşistleri ve revizyonistleri devirmenin devrimden başka bir yolu yoktur.

Bir İşçi

İSTANBUL

AZİM SANAYİ'DE SÜREKLİ İŞÇİ ATILIYOR

Biz Azim Sanayii işçileri, fabrikada 39 kişi çalışıyoruz. Fabrikada İdeal Lastik-İş sendikası var. Sendikanın şimdiye kadar patronla yaptığı işbirliğini anlatacağız.

Sendika toplusözleşmede 1. yıl için 600, 2. yıl için 400 lira zam aldı. Sosyal haklar ise yok denecek kadar az. Sendika patronla işbirliği yapıp zamların yerini değiştirdi. İlk yıl sonunda 10 kişi askere gidiyordu. Onun için 400 liralık zam 1. yıl için verildi. Üstelik ne zam denildi, brüt verildi.

Elektrikler kesildiği için patron durmadan iş saatlerini değiştiriyor. Bu rastgele çalışma iki ay sürdü. Artık durumu kabullenemez olduk ve temsilciyi sendikaya gönderdik. Sendikacılar "iş veren bir kereye mahsus olmak üzere iş saatlerini düzenler" dediler ve eski çalışma saatlerini uygulamamızı istediler. Bunun üzerine 15 Ağustos günü 8. 00-18 arasında çalışmayı kararlaştırdık. Patron bizi tehdit etmeye, direndiğimizi görünce polis çağırmaya kalkıştı. Biz bunun mücadelemizi durduramayacağını söyleyince sendikaya telefon etti. Sendikacılar temsilcimizi tehdit ettiler: "Ya işi patronun dediği gibi ayarlar - sın ya da senin temsilciliğini kaldırırız" dediler. Temsilci arkadaş "hiç bir tehdit bizi mücadelemizden alakoyamaz" diye cevap verdi.

16 Ağustos sabahı işe gittiğimizde hepimize ihtar yazılmış olduğunu gördük. Bize baskı yaparak bunu imzalatmak istediler ama kabul etmedik ve işbaşı yaptık. Saat 11. 30'da bir arkadaşımızı yemeği arka kapıdan götürdüğü gerekçesiyle attılar. Saat 12. 00'de sendikacılar geldiler ve baştemsilcimize görevden alındığını söyledi - ler. Biz de "eğer temsilcimizi görevden alırsanız siz de bizim sendikamız değilsiniz" dedik. Sendikacıları yemekhanede tartışmaya çağırdık, Ama sendikacı "sizinle başımı ağrıtamam, patron işten atar biz bir şey diyemeyiz" dedi.

Saat 12. 30'da baştemsilci arkadaşımızla 4 yıllık bir arkadaşımızı işten attılar. Bunun üzerine biz de işi bırakıp sendikaya gittik. Sendikada bizi dışarı atmaya kalkıştılar ve toplum polisini çağıracaklarını söylediler. Kapıdan çıkarken toplum polisleri geliyordu.

17 Ağustos günü bir arkadaşımızı daha attı - lar. İşçi atmalar hâlâ devam ediyor. Fakat bizim mücadelemiz sonuna kadar sürecek.

Azim Sanayii İşçileri

HALKIN SESİ

HAFTALIK SİYASİ DERGİ/ SAHİBİ:HÜSEYİN KARANLIK/ SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: MUSTAFA TÜTÜNCÜBAŞI/ YÖNETİM YERİ:KLOD - FARER CADDESİ, 38/1 DİVANYOLU-İSTANBUL/ YAZIŞMA VE ABONE ADRESİ: PK 1103 KARAKÖY-İSTANBUL /ABONE KOŞULLARI: YURTİÇİ YILLIK 125, ALTI AYLIK 65 LİRA ; YURTDIŞI YILLIK 200, ALTI AYLIK 100 LİRA / BASKI : DAILY NEWS / YAYIN İLANLARI: 200 LİRA/ GENEL DAĞITIM: TÜR-DA, Hamam Sokak, No: 4 Cağaloğlu-İSTANBUL ; TÜR-DA, Menekle Sokak No: 16 Kızılay-ANKARA; TÜR-DA , 847 sokak, Birlik Han No: 34 /9 Konak-İZMİR ; TÜR-DA, Cemal Gürsel Caddesi Zeki İşhanı No:13 ADANA ;EYLEM Kitabevi, Suakar Pasajı, Kat: 3 DİYARBAKIR , YILDIZ Kitabevi Eyüboğlu Caddesi, Uğur Pasajı GAZİANTEP,/ANKARA DAĞITIM: FİKRİ NİGİŞ /

Cumhurbaşkanı Korutürk'ün cevapsız bıraktığı soru

Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk, Zafer Bayramı dolayısıyla yayınladığı mesajında "30 Ağustos 1922'de Dumlupınar'da emperyalist güçlere karşı kazandığımız zafer" in Türkiye'yi "bağımsızlığına yeniden kavuşturdu - ğunu" ve "bağımsızlık savaşı veren milletlere örnek olduğunu" belirtti. Cumhurbaşkanı ayrıca şunları söyledi: "Bugün de memleketimizi parçalayıp bölerek, uydu ülke haline getirmek isteyen bazen sinsice, bazen de açıkça yürütülen eylemlere yüce ulusumuz 30 Ağustos 1922'deki gibi aynı ruh, aynı heyecan ve aynı kararlılıkla karşı çıkacaktır."

Cumhurbaşkanının yurdumuzun bağımsızlığına göz diken emperyalistlere dikkat çekmesi ve halka Kurtuluş Savaşını hatırlatması yerindedir. Ancak Korutürk'ün mesajı canalıcı bir soruyu cevapsız bırakıyor: Bugün ülkemizi tehdit eden emperyalist kimdir? Cumhurbaşkanının her zaman övgüyle sözettiği Mustafa Kemal bu sorunun cevabını karanlıkta bırakmamıştı. Mustafa Kemal Samsun'a adımını attığı ilk günden itibaren halka düşmanlarının kimler olduğunu açık bir şekilde söyledi. Erzurum, Sivas kongrelerinde ve Anadolu'nun dört bir yanında halkı mücadeleye çağırırken ülkenin bağımsızlığa kavuşması için hangi düşmanları altetmek gerektiğini ortaya koydu. Osmanlı sultanlarının imzaladığı Sevr anlaşmasını yırttı ve halkı İngiliz emperyalizmine karşı topyekün mücadeleye çağırdı. İşte yurdumuzu uydu haline getirmek isteyen emperyalistlere karşı kararlı mücadelenin gerektirdiği tutum budur. Emperyalizme karşı halka güvenenin tutumu budur. Çünkü emperyalist düşmana karşı koyacak biricik güç halktır. Halk düşmanlarını tanımazsa nasıl ve neye karşı savaşacaktır?

Aslında Türkiye halkı Korutürk'ün mesajında adı konmayan emperyalist düşmanı her günkü hayatında görüyor ve ona karşı mücadele ediyor. Bu düşman, Rus Yeni Çarlarıdır. Halkımız Brejnevlerin emperyalist yüzünü, boğazlarımızdan geçirdikleri savaş gemileriyle, Akdeniz'deki filolarıyla, enerji şalterimizi ele geçirme çabalarıyla, ekonomimizde giderek artan etkinlikleriyle ve bir süredir dayattıkları sahte "dostluk" anlaşmalarıyla artık yakından tanıyor. Yeni Çarlar televizyondaki programlara kadar içişlerize kaba müdahalelerde bulunuyor, devrimcilerin başı üzerine pazarlıklara girişiyor ve beşinci kolları sahte TKP'ye açıkça özgürlük talep ediyorlar. Dünyayı yeni bir savaşa sürüklüyor ve yurdumuzu işgal tehdidi altında tutuyorlar. İşte Korutürk, dünyadaki herhangi bir ülkenin değil, böyle bir ülkenin devlet başkanıdır. Ve böyle bir ülkede ilk görev halkı sosyal-emperyalizme karşı mücadeleye çağırmaktır.

Oysa Cumhurbaşkanı Türkiye'nin bölgede "denge ve barış" unsuru olduğundan bahsedebilmektedir. Rusya'nın her geçen gün güçlendirdiği savaş makinası karşısında hangi "dengeden", hangi "barıştan" sözedilebilir? "Denge ve barış" özellikle sosyal-emperyalistlerin hegemonya emellerini gizlemek ve ülkelerin kendilerine karşı silahlanmasını önlemek için uydurdukları bir masaldır. Hele sosyal-emperyalistlerin hızla etkinliklerini artırdıkları ve işgalle tehdit ettikleri bir ülkede "denge ve barıştan" bahsetmek sadece Yeni Çarların işine yarar.

Halkın sosyal-emperyalistlere karşı mücadeleye seferber edildiği bir Türkiye, Yeni bir dünya savaşına karşı hazırlık yapan ve öz kaynaklarımıza dayanan yurt savunması siyaseti izleyen bir Türkiye. Komşularıyla arasındaki bütün anlaşmazlıkları çözmüş. Kıbrıs' taki işgale son vermiş bir Türkiye. İşte ancak böyle bir Türkiye, ülkemizi uydu haline getirmek isteyen sosyal-emperyalistlerin heveslerini kursaklarında bırakabilir.

Mesajda dikkati çeken bir diğer nokta, şudur:

Cumhurbaşkanının "kısa vadeli başarılar için ulusun kaderini uzaktan yakından etkileyebilecek plan ve stratejilerden kaçınılması" istemesidir. Bu plan ve stratejiler nelerdir, uygulayıcıları kimlerdir? Devlet başkanı bu sorunun da cevabını halka açıklamalıdır. Bu "plan ve strateji" sahiplerinin Türkeş faşistleri olduğu bilinmektedir. Bunlar, 1 Mayıs katliamından, Lockheed rüşvetine kadar binbir türlü suça batmış karanlık güçlerdir. Bunların özellikle orduda adım adım ilerlediklerini, Özel Harp Dairesinin ve Kontrgerillanın bunların elinde olduğunu gazeteler bile yazmaktadır. Ve Korutürk bu devletin başındadır. Ama demeçlerinde bu karanlık güçlere uyarılar göndermekle yetiniyor.

Türkeşlerin plan ve stratejileri ülkemizin kaderini yakından ilgilendirmektedir. Çünkü bu plan ve stratejiler ülkemizi uydu haline getirmek isteyenler için en uygun ortamı yaratmaktadır. Türkeş faşistleri halka yöneltikleri saldırılarla bağımsızlık güçlerini parçalıyorlar. Mezhep ve milliyet çatışmasını körükleyerek halkı bölüyorlar. Kıbrıs ve Yunanistan'a karşı savaş kışkırtıcılığı yapıyorlar. Ülkenin kapılarını sosyal- emperyalistlere açıyorlar. İşte bu yüzden bunları açığa çıkarmadan ve planlarını yere çalmadan emperyalist güçlere karşı mücadele edilemez.

Evet Türkiye halkı sosyal-emperyalistlere karşı Cumhurbaşkanının belirttiği gibi 30 Ağustos 1922'dekinden daha fazla coşkunluk, daha fazla heyecan ve daha fazla kararlılıkla mücadele edecektir. Tıpkı 55 yıl önce olduğu gibi ülkemize ayak basmaya cüret edecek olan emperyalistlere bu toprakları mezar edecektir.

HALKIN SESİ

"BARIŞ" KALPAZANLARI GENE "YAŞASIN RUSYA" DİYE BAĞIRDILAR

Sahte Barış Derneği'nin "Barış Konferansı" geçtiğimiz perşembe toplandı. Konuşmacılar, delegeler, izleyiciler ve konuklar için özel kartlar yapılmıştı. İGD'li fedailer gene görevlerinin başındaydı. Yani Rus Yeni Çarlarına karşı tek ses çıkmaması için her şey inceden inceye hesaplanmıştı.

Toplantı cansız, ruhsuz ve donuk geçti. Katılanların sayısı 200 kadardı. Bunun da 40 kadarını İGD'li beslemeler oluşturuyordu. Zaten revizyonistlerin derdi de toplantıya kitleyi katmak değildi. Onlar efendilerine bir yaranma gösterisi peşindeydiler ve bütün amaçları bir kısım aydının kafasını bulandırmaktı.

Toplantı, Dernek Başkanı Mahmut Dikerdem' in konuşmasıyla açıldı. Sosyal-emperyalistlerin bu çiçeği burnunda bendesini diğer revizyonistler izledi. Yani DİSK içindeki beşinci kolun, İGD ve İKD'nin resmi geçidi başladı. Konuşmacılar arasında Belediye Başkanı Ahmet İsvan da vardı. Konuşmalarda bol bol "barış"tan, "yumuşama" dan "silahsızlanma"dan Rusya ile saldırmazlık paktı imzalanmasından sözedildi.

Barış meleği sanılmamaları için görünüşte revizyonistlerin hiç bir eksikleri yoktu. Ne var ki toplantıya Rus uşaklığının uğursuz havası çökmüştü. Yeni Çarların savaş makinasını güvercin tüyleriyle ve defne dallarıyla örtbas etmeye artık olanak kalmamıştı. Dünyanın en azgın savaş makinasından, sosyal-emperyalistlerin silahlanmasından tek kelimeyle sözetmeyenlerin makyaj boyaları artık eriyip dökülmüştü.

Mahmut Dikerdem şunları söylüyordu:

"Eğer Detanta inanılıyorsa, değişik sosyal sistemlere sahip devletler arasında insan hak ve özgürlükleri üzerindeki tartışmanın bir sınırı olmak gerekir. Bu sınır 'Dünya Barışı'dır."

Ne demek istiyor? "İnsan hak ve özgürlükleri üzerindeki tartışma"? Yani Yeni Çarların sosyal-faşist düzenlerini eleştirmek. Dikerdem Brejnev' in sopasını sallayarak tehdit savuruyor: 'sosyal-faşist düzen eleştirilirse barış tehlikeye girer!' Beşinci kol dersini iyi almış. Brejnevler yaygarasını yaptıkları "barış ve yumuşama"nın bedelini zaten ilan etmişlerdi: Herkesin kendilerine boyun eğmesi. İşte revizyonistlerin sosyal-emperyalistlere sırt dayayarak reklam ettikleri "barış" budur. Onlar yurdumuzun Rusya'ya kuzu kuzu teslim olmasını istemektedirler. Bu arada "İnsan hak ve özgürlüklerinden", demokrasiden ne anladıkları da ortaya çıkmaktadır.

Aynı akşam sahte Barış Derneği'nin İstanbul Açıkhava Tiyatrosunda "şenliği" vardı. Gecede, bundan bir süre önce DİSK'in 10. Kuruluş yıldönümü toplantısındaki sahne tekrarlandı. İGD'li beslemeler "şenliğin" başında ve sonunda "Yaşasın Sovyetler Birliği" diye bağırdılar. Ancak bunların sayısı 100'ü bile geçmiyordu. Bulunanlar bu uşaklık sahnesini nefretle izlediler.

İşte günlerdir kopartılan barış şamatalarının altında yatan amaç budur. İGD'li beslemeler velinimetlerine sadakatlerini bir an önce göstermek için bu sloganı bağırmakla ne mal olduklarını bir kere daha ortaya koydular. Şimdi düşünmek sırası Sahte Barış Derneği'nin kuyruğuna takılanlardadır. Brejnev'in üç-beş kişilik çığırtkan korosunun peşinden gitmenin yurtseverlikle, demokratlıkla, aydın olmakla en küçük bir ilgisi var mıdır?

Yüreğinde yurt sevgisi ve demokrasi isteği taşıyan herkes bu ibret verici olaylardan artık ders almalıdır. Revizyonist beşinci kolun sahte barış ninnileriyle uyumaya razı olanlar tarih önünde, halk önünde suçlu düşeceklerdir. Sosyal-emperyalistlerin gün geçtikçe daha çok etkinliklerini artırdıkları ve işgalle tehdit ettikleri bir ülkede onların savaş borularının temposuyla şenlik yapanlar kaderleriyle başbaşa bırakılmalıdır. Onların kaderi Yeni Çarların kaderiyle ortaktır. Yeni Çarların kaderini ise herkes eski çarların ve Hitlerin kaderine bakarak öğrenebilir. Revizyonist beşinci kolun manevralarına alet olanlar bir kere daha tutumlarını gözden geçirmeli ve nereye sürüklendiklerini düşünmelidirler!

ZAM KAÇINILMAZ DEĞİLDİR

MC, Tekel ürünlerinden sonra tekstil ürünlerine de yüzde 39 oranında zam yaptı. Plastik ürünlerinin fiyatları yüzde 22, kolonya gibi maddelerin fiyatı yüzde 30-60 arttı. Bakanlar Kurulu, "ekonomiyi darboğazdan kurtarmak" gerekçesiyle akaryakıta yüzde 70-100, elektriğe yüzde 10-15, kömüre yüzde 180-350, demire yüzde 18-22, çimentoya yüzde 30, tüp gaza yüzde 90 oranında zam yapılmasını öngörüyor. Demir, çelik, kömür ve çimento karabor - sada zaten resmi fiyatının üç katına satılmaktadır.

Demirel-Türkeş'lerin "Ekonomik Tedbirler Paketi" açıldıkça içinden daha neler neler çıkıyor: Otobüs, tren, vapur fiyatlarına zam; PTT hizmetlerine, yani telefon ve telgraf ücretlerine, radyo ve televizyon ruhsatlarına zam; cama, kağıda, una, şekere, ilaç fiyatlarına zam! İktisadi Devlet Teşekkülleri toplam 117 kalem mala zam yapılmasını istediklerini bildiriyorlar. Önümüzdeki yılda vergilerin de artırılacağı söyleniyor.

Emekçi halkımız için geçim, bugün bir ateşten gömlek haline gelmiştir. Şehirlerde yaşayan emekçiler, aylıklarının en az yarısını kiraya yatırmak zorundalar. Halk, fiyatı seksen liraya çıkan eti ancak kasap dükkanlarının vitrininde görüyor. Ekmekler küçüle küçüle neredeyse bir lokmaya inecek. Halk en temel ihtiyaç maddelerini sağlayabilmek için her gün saatlerce kuyruklarda beklemek zorunda kalıyor: Ekmek kuyruğu, su kuyruğu, gaz kuyruğu, pirinç kuyruğu, kahve kuyruğu ve yarım kilo ucuz kıyma için Et Balık Kurumu önünde uzayıp giden kuyruklar... Halkımızı böyle bir cendere içine sokan Demirel-Türkeşlerin iktidarı, son zamlarla bütün bunların üzerine tuz biber ekti.

Bunun yanında karaborsacılık ve istifçilik aldı yürüdü. Demirel 'bulamadığımız malı söyleyin istediğiniz kadar bulayım' demeçleri veriyor. Deposu mu var? Evet Demirel-Türkeşler karaborsacıların da başıdır. Onlar zam müjdesini karaborsacılara zamlardan günlerce önce ulaştırıp ambarlarını doldurtuyorlar. Piyasadan elini eteğini çeken her madde işte bu ambarları dolduru - yor!

Halkımız hayat pahalılığına ve zamlara lanet okuyor. Buna karşı - lık bütün hakim sınıflar tek bir ağızdan seslerini yükseltiyorlar: "Zamlar kaçınılmazdır!" Hatta ba-

zıları Demirel-Türkeşleri zamları geciktirdikleri için suçluyorlar. Türkeş'in faşist bakanları zamların faziletinden dem vuruyor, Demirel ise milletle alay edercesine televizyondan sırıtarak soruyor: "zamlara hasret misiniz?"

"ZAMLARI ZORUNLU KILAN" EMPERYALİZME BAĞIMLI EKONOMİK YAPIDIR

Zamlar kimin için kaçınılmaz - dır? Türkiye hakim sınıflarının zamları zorunlu görmesinin sebebi nedir?

Bugün hakim sınıfların çıkmazı şu noktada düğümleniyor: Döviz yokluğu ve bunun yolaçtığı ithalat sıkıntısı. Türkiye sanayisi, makina, donatım ve teknolojisi bakımından dışarıya bağımlıdır. Fakat gerekli ithalatı karşılayacak döviz, bugün Merkez Bankasının kasalarında bulunmamaktadır. İhracat, ithalatın hemen hemen üçte biri kadardır. Yıllık dış ticaret açığı üç milyarın üzerindedir. Bütün bunlar emperyalizme bağımlılığın kaçınılmaz sonuçlarıdır.

Emperyalizme bağımlılık iç kaynakların gelişmesine set çekiyor. Emperyalistler yeraltı servetleri - mizi yağma ediyor. Madenlerimize el koyuyorlar. Yıllardan beri ülkemizdeki petrolleri kontrolleri altında tutarak, petrol üretiminin artmasını engelliyorlar. Sosyal-emperyalistler ise yatırımlarına karşılık son yıllarda tarım ürünlerimize yok pahasına el koymaya başlamışlar - dır.

Emperyalist dünyanın buhranı da kendini en yıkıcı bir şekilde bizim gibi yoksul ülkeler üzerinde hissettirmektedir. İthal edilen malların fiyatı sürekli yükselmektedir. 1974 yılından bu yana ithalat, miktar olarak sadece yüzde 10-15 kadar arttığı halde, paraca artış yüzde 80 dolaylarında olmuştur.

Kıbrıs dolayısıyla ABD ve Avrupa'nın uyguladığı iktisadi ambargo ise bugünkü ekonomik buhranı keskinleştiren en önemli etkendir.

1975'ten bu yana MC iktidarı kaynak yetersizliğini iki yolla gidermeye çalışmıştır:

1-İç kaynak yetersizliği karşısında bütçede başgösteren büyük açıkları kapatmak için karşılıksız para basmak:

2-Dış kaynak yetersizliği karşısında da "Dövize Çevrilebilir Mevduat" (D.Ç.M.) denilen kısa vadeli ve yüksek faizli uluslararası tefeci kredilerine başvurmak. Bu yüzden Türkiye borç ödemek için borç alan bir ülke haline gelmiştir.

Bu krediler ise Türkiye'yi iyice borca batırmış ve buhranı daha da derinleştirmiştir.

İşte Demirel-Türkeşler bu durum karşısında son çareyi zamlarda görmüşlerdir. Onlar için, zamlar kaçınılmaz olmuştur, çünkü Demirel-Türkeşler, ancak ekonomik buhranın yükünü halkın omuzlarına yıkarak ekonomide geçici bir istikrar sağlayabileceklerini ve emperyalist ülkelerden kredi alabilecekle rini ummaktadırlar.

Ülkemiz emperyalizme bağımlı olduğu için bugünkü buhranın içine yuvarlanmıştır. Hakim sınıflar buhrandan kurtulmanın çaresini emperyalizme daha çok bağlanmada arıyorlar. Ülkemiz bu kısır döngünün içinde hapis kaldığı sürece zamlar elbette kaçınılmazdır.

"Zamların kaçınılmazlığı"nı ileri sürmek, emperyalizme bağımlılığın zorunlu olduğunu iddia etmekten başka bir anlama gelmez.

ZAMLARI ÖNLEMENİN YOLU

Zamlar kaçınılmaz değildir. Emperyalizmin zincirleri kırılarak hayat pahalılığına ve zamlara kesinlikle son verilebilir. "Zamlar kaçınılmazdır" nakaratında birleşen çeşitli hakim sınıf çevreleri yalan söylüyor. Yabancı sermayeye ve işbirlikçilerine ait bütün fabrikalara, ticari işletmelere, sigorta şirketlerine, madenlere el koyarak halkın mülkiyetine geçirebiliyor musunuz? Emperyalistlerin ülkemizdeki bütün maddi ve hukuki imtiyazlarına son verebiliyor musunuz? Bütün bankaları tek bir milli bankada birleştirip emperyalistlere ait bütün dış borçları tasfiye edebiliyor musunuz? Aşağıdan yukarı en geniş köylü yığınlarının seferber edilmesine dayanan bir toprak reformu ile toprak ağalığının ve tefeciliğin kökünü kazıyabiliyor musunuz? İşte üretim ancak bu şekilde artırılabilir. Ancak böylece vurguncular, aracılar, karaborsacılar tasfiye edilerek hayat pahalılığının kökü kazınabilir. Emperyalist dünyadaki fiyat artışlarının Türkiye'yi etkilemesi ancak bu yolla önlenebilir.

Bütün bunları kim gerçekleştirebilir? Emperyalizme göbeğinden bağlı olanlar bunu gerçekleştiremez. Onlar dünyaya emperyalist işbirlikçisi gözlüklerinden bakıyorlar. Emperyalizmden bağımsız bir Türkiye düşünmek işlerine gelmemektedir. Uzun yıllar kader birliği ettikleri ABD emperyalizminin gerileyişi üzerine, şimdi de ülkemizin kapılarını Yeni Çarlara açıyorlar.

Ama Türkiye sahipsiz değildir. Halkımız, Türkiye'nin demir yürekli işçi sınıfı ve onun siyasi partisinin önderliğinde birleşecek, emperyalizme bağımlılığı ve feodalizmi Milli Demokratik Devrimle tasfiye ederek halk iktidarını kuracaktır. Demokratik halk iktidarı yukarda saydığımız bütün önlemleri alacak, ülkemizi emperyalistlere avuç açmaktan kurtaracak, halkın refah, güven ve mutluluk içinde yaşayacağı bir Türkiye yaratacaktır! İşte asıl kaçınılmaz olan budur!

Polisin dergimizi satanlara ve okuyucularımıza yaptığı kanunsuz baskılar

Elazığ ve Kahramanmaraş'ta polis devrimci yayınları satanlar ve okuyanlar üzerinde baskı uygulamakta, kanunsuz olarak gözaltına almakta ve işkence yapmaktadır.

Kahramanmaraş'ta 22 Ağustos gecesi Halkın Sesi, Aydınlık ve diğer devrimci yayınları satan Dostlar Kitabevi sahibi Dinçer Güzeloğlu polis tarafından yolu kesilerek dövüldü. Polisler Dinçer Güzeloğlu'nu karakola götürüp sabaha kadar işkence yaptılar. Ertesi gün polis kitabevine baskın yaparak devrimci yayınlara el koydu. Sonra Dinçer Güzeloğlu'nun evinde arama yaptılar. Polis halen kitapçı dükkanını bir karakol gibi kullanmakta ve gelene gidene baskı yapmaktadır.

Öte yandan 31 Ağustos gecesi Elazığ'da Gündüz Gürşan isimli bir yurttaş, üzerinde Halkın Sesi taşıdığı için siyasi polis tarafından gözaltına alınmıştır. Çarşamba gününden beri gözaltında tutulan Gündüz Gürşan'dan hiç bir haber alınamamaktadır. Bundan bir süre önce Turabi Atan adlı bir yurttaş da aynı şekilde gözaltına alınmış ve günlerce işkence edilmiştir.

Polisin ne yasal olarak çıkarılan yayınlara el koymaya ne de bu yayınları sattıkları, okudukları için vatandaşlara baskı yapmaya hakkı yoktur. Dergimiz sahibi Hüseyin Karanlık basına yaptığı açıklamada Halkın Sesi'nin satışını engelleme çabalarına karşı sonuna kadar mücadele edileceğini belirtmiştir.

DEMİREL-TÜRKEŞLERİN YENİ KATLİAMI

(Baştarafı birinci sayfada)

şist kanunlar getireceklerini söyleyen Türkeşler, bu saldırıyla aynı zamanda ellerindeki zorbalık gücünü denemişler ve kanlı bir prova yapmışlardır. Hayat pahalılığıyla ve zamlarla emekçi halkın belini büken Demirel - Türkeşler, gecekondu halkına yaptıkları zulümle de emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin hizmetinde olduklarını gösterdiler.

MC'nin sözcüleri katliamı mazur gösterebilmek için şimdi utanmadan halkın tahrik edildiğinden sözediyorlar. Milyonlarca insanı köylerde işsizliğe, topraksızlığa ve açlığa mahkum edenler bunlar. Bir lokma ekmek için yoksul halkı yerinden yurdundan kaldırıp şehirlere göç ettiren bunlar. Emekçi halk açıkta kalmamak için bir, iki göz gecekondu dikince başına yıkanlar gene bunlar. Halk, ocağının söndürülmesine ve çoluğuyla çocuğuyla sokağa atılmasına kuzu kuzu boyun mu eğecektir? Ümraniye halkı zulme boyun eğmemiştir. Zulme karşı direnmek halkın en tabii hakkıdır.

Demirel-Türkeş faşistleri bombalarla, kurşunlarla ve katliamlarla halka gözdağı vereceklerini zannediyorlar. Ümraniye gecekondu halkının kararlı direnişi bu zorbalara en iyi bir cevaptır. Bu direniş, Türkiye halkının, bağımsızlığın ve halkın düşmanı zalim MC'ye karşı mücadele isteğiyle dolu olduğunu göstermiştir. Emekçi halkın elleri Demirel-Türkeşlerin yakasındadır. Bütün katliam ve zorbalıkların hesabı tek tek sorulacaktır.

Ümraniye halkı katliamı anlatıyor:

«HAKKIMIZI MC'YE ÇİĞNETMEYECEĞİZ»

İstanbul Ümraniye 1 Mayıs mahallesi halkının uğrunda canını verdiği, dişe diş dövüştüğü ev yıkıntıları arasında yürüyoruz. Yerle bir edilmiş gecekondular.. Bayırlar ve tepelerde kırık biriket yığınları.. Panzerlerin ve dozerin bıraktığı izler... Daha dün tüten ocaklar, kapısından girilen gecekondular artık yoktu.

Halk enkaz kaldırıyor. Kimi yıkıntı arasından ev eşyalarını toplamaya çalışıyor, kimi sağlam kalmış biriketleri ayıklıyor. Kimi bir gün öncesi yıkılan ocağını yeniden dikiyor. H. Ulutaş da bunlardan biri. İlkin onun yanına gidiyoruz:

"6 çocuğum var. Karı koca hepimiz sekiz kişiyiz. Polisler geldiler yıkım için. Biz de ocağımızı savunduk. Polisler panzerleri sürdüler. Otomatik silahlarla üzerimize ateş açtılar. İlk ateşte beşimiz altımız düştü. Kendimizi korumak için taşla sopayla mücadele ettik."

"Polis, halkı arkasından otomatik silahlarla ateş ederek kovaladı. Gelişigüzel ya da havaya değil, kasten üzerimize kurşun atıyorlardı. Ateş sırasında silahlarının mermisi azaldı. Gidip yeni otomatik silahlar getirdiler. Biz bunun farkında olamadık. Bizi sağımızdan solumuzdan çembere alarak, sivil polisler bir taraftan, resmi polisler bir taraftan taramaya başladılar."

Çevremize toplanan gecekondu halkından Şentürk söze karışıyor: "Bizi kurşun yağmuruna tuttular. Çok zulüm yaptılar. Şimdi çoluk çocuk açıktayız. Açıkta yatıp kalkıyoruz. Yeniden evimizi yapmaya başladık."

Yine bir yurttaş, "Bir polis gözümüzün önünde 12 yaşında bir kız çocuğunu tutup yatırarak kurşunladı." diyor. Ardından hepsinin beraberce eklediği söz şu: "Ölmek var, dönmek yok!"

"Ölülerimizi Bostan Tarlasına, Yaralılarımızı İkinci Şubeye Attılar"

Yıkılmış evinin başında çalışanlara "geçmiş olsun" diyerek Ümraniye sırtlarına doğru ilerliyoruz. Bir yurttaş arkamızdan bağırıyor: "Kaç tane ölü vermişiz. Hep bu bir karış toprak için, bir göz odalık yer için. Bunu elimizden alamayacaklar."

Bir yurttaş şöyle anlattı:

"Polislere dozeri durdurun diye bağırdık. Dozerin üstüne yürüdük. Bu sıra aniden göz yaşartıcı bombalar atıldı. Polis ateşe başladı. Halk taşla sopayla karşılık veriyordu. Kimsenin gözü kurşun görmüyordu. Dövüşe dövüşe polisleri püskürttük."

"Polis, halkı katletmek için ateş açtı. Çünkü ölü ve yaralılarımızın hepsi ya karnından ya göğsünden ya da alnından vurulmuştu. Ayağından kurşun yarası alan bir kişi bile yok. Ben şahsen 30 kişiden fazla kurşunla yaralanmış insan taşıdım. Birisi dahi bacağından yaralanmış değildi."

Gençlerden biri sözü alıp konuşmayı sürdürüyor:

"Gerici gazeteler, özellikle Tercüman, halkın elinde silah olduğunu söylüyor. Biz gecekondu halkı taşla sopayla canımızı savunduk. Oysa asıl polisler, uzun menzilli, otomatik silahlarla katliama giriştiler.

"Halkımız burada polisin zulmünü yaşadı. MC'nin nasıl halk düşmanı bir iktidar olduğunu gördü. Gerici gazeteler ne yazarsa yazsın. Halkımız bu katliamdan çok dersler çıkardı."

Gazetelere yansıyan ölü sayısının gerçek olmadığı, çok daha fazla ölü ve yaralı bulunduğu belirtiliyor.

"Yaralılarımızın birçoğunu hastane yerine İkinci Şubeye götürdüler. Buradan hastaneye yaralı götürenlerimizi de tutup bırakmadılar. Hastanenin önü polisler tarafından çevrilmiş. Kimseyle görüşemiyoruz. Nerden geldiğimizi soruyorlar. Gecekondudan diyeni tutup içeri atıyorlar.

"Sıhhiye arabası, cankurtaran vardı. Yaralılarımızı bu arabaya koymadılar. Polis arabasına koyup götürdüler."

"Yaralılarımızı o halleriyle yine de dövüyorlardı. Vurup öldürdüler. Panzerlerle ezdiler."

"Ölülerimizi sabahleyin bulduk. Yaralılarımız İkinci Şubeye, ölülerimizi bostan tarlasına attılar."

"Polis Hem Katletti, Hem De Yağmaya Girişti"

Polisın sayısız zulüm örnekleri sıralanıp anlatılıyor. Fakat polislerin yaptıkları bunlarda da bitmemiş. Bir yurttaş şöyle konuşuyor:

"Polis ev yıkımı sırasında bize saldırırken, evlere de giriyordu. Radyolarımızı, pikap ve teyplerimizi, paralarımızı hatta ev eşyalarına varıncaya kadar yağmalıyordu. Polis, hem halkı katletti hem de malını yağmaya girişti."

"Hepimizin morali yerindedir. Şimdi yine gelseler aynı şekilde dövüşürüz. Yılmadık, mücadelemiz devam edecektir."

"Biz şimdi, polisin götürdüğü mahalle halkının serbest bırakılmasını talep ediyoruz. Cenazelerimiz ve yaralılarımız bize verilmelidir."

"Biz Amerikancı, Rusçu Değiliz. Fakir Halkız. Hakkımızı Kimseye Çiğnetmeyeceğiz."

H. Yıldırım 64 yaşında. Polisler saldırırken bağırmaktan sesi kısılmış. Bizlere şunları anlattı:

"Polislere 'üzerimize gelmeyin' dedik. Biz fakiriz, evimizi yıkmayın diye bağırdım. Karşıdaydım Yağmur gibi kurşun yağıyordu. Vurulan düşüyordu. Halkı çembere aldılar. Bomba atıp gözlerimizi yaşarttılar. Sonra da üstümüze panzerleri sürdüler.

'Peki, baba' diyoruz. Bunlara karşı ne yapmak lazım:

"Biz dövüşeceğiz. Gene evimizi yapacağız. Mücadele edeceğiz. Kanımız dökülmüştür. Sonuna kadar direneceğiz.

"Evimi başıma yıkan hükümet, halk düşmanıdır. Biz Amerikancı değiliz. Rusçu değiliz. Biz fakir halkız. Hakkımızı kimseye bırakmayacağız, çiğnetmeyeceğiz."

Cevdet adlı bir yurttaşımızın çocukları, anası karısı da yanımızda. Cevdet'in 11 yaşlarındaki çocuğu söze karışıyor:

"Panzerlerin kadınları ezdiğini gördüm. Tuttuklarını feci halde dövüyorlardı. Silahlarının dipçiğiyle bir adamın kaburgalarını kırdılar. Sonra bir sivil polisin şurdaki evin yanından çıkıp, kaçanlardan birini nişan alarak vurduğunu gördüm."

Cevdet çocuklarının anlattıklarını dinledikten sonra bize dönerek konuşuyor:

"İşte bu hükümet Amerika'ya, Rusya'ya dayanıp halka da böyle zulümkarlık yapıyor.

"Ekmeğimizi suyumuzu bulamıyoruz. Derelerden kokmuş çamurlu su getirip çocuğumuza içiriyoruz. Bu yaşadığımız da hayat değil ama, ne yapacağız? Başımızı sokacak bir sığınak dikmişiz. Bunu bile çok görüyorlar."

Tokatlı bir grup işçi. Biriketlerin sağlam kalanlarını dizmişler. Yer çevirmişler, yıkılan evlerini yeniden yapmaya çalışıyorlar. Mahalle halkı olarak nasıl kararlı bir mücadele verdiklerini anlatıyorlar. İşçi arkadaşlardan birisi olayları tekrarlayarak çatışmayı başladığı andan itibaren şöyle anlattı:

"Saat sekiz, sekiz buçuk sırasında, bütün mahalle halkı boğaz tarafında toplandık. Saat dokuz buçukta da panzerlerle birlikte polisler geldi. Karşılıklı durduk. Aramızda yüz metre mesafe bulunuyordu. Bir ara, Ümraniye'deki evlere doğru sivil polislerin gittiklerini gördük. Bir ikisi geri döndü. Sivillerin gittiği evler şu karşıda, çatışma alanını hedef alan kısımlardadır.

"Karşılıklı dururken ev yıkımına başladılar. Kadınlar önden fırlayarak yıkıma engel olmaya çalıştı. Polisler önce copla kadınlara saldırıya geçtiler. Arkadan bizler de atıldık. O esnada Ümraniye tarafındaki evlere yerleşen siviller uzun menzilli silahlarla ateşe başladılar. Hemen resmi polisler de halka doğru ateş etmeye giriştiler. Fakat ölenlere yaralananlara rağmen, taş ve sopayla polisleri püskürttük. Karşı tepeyi aşırttık.

"Panzerlere karşı mücadelemiz de kanlı geçti. Panzerin ikisi yüzlerce halkın arasına girmiş, fırıl fırıl dönüyordu. O anda iki kişinin panzer tarafından öldürüldüğüne şahit oldum. Yaralıları saymıyorum. Panzer halktan düşenleri paletlerinin arasına alarak eziyordu.

"Daha sonra takviye kuvvetler geldi. 5 otobüs polis ve yeni silahlar getirdiler. Yaralılarımızın çokluğu, dağınıklık bizi zayıflattı. Yoksa bir tek evi bile yıktırmayacaktık. Öylesine kararlıydık."

Maden-İş Genel Kongresi toplanıyor

REVİZYONİST BEŞİNCİ KOLUN DAYANAĞI

MADEN-İŞ TÜZÜĞÜ DEĞİŞSİN!

Maden-İş Merkez Genel Kurulu 6 Eylül'de toplanıyor. Merkez Genel Kurulu, sendikanın en üst karar organıdır. Ana tüzüğü değiştirmek, Genel Merkez organları ile ilgili seçimleri yapmak ve sendikanın gelecek genel kurula kadar izleyeceği siyaseti, yürüteceği çalışmaları tespit etmek kurulun yetkileri arasındadır.

REVİZYONİST KLİĞİN FAALİYET RAPORU: İŞÇİ SINIFINA DÜŞMANLIK VE VATANA İHANET

Mehmet Ertürk, Aydın Meriç gibi Rus uşaklarının sendika genel merkezinde kilit mevkileri ele geçirdikleri 1974 Eylülündeki Genel Kuruldan bu yana üç yıl geçti. Revizyonist kliğin üç yıllık icraatının bilançosuna bir bakalım: İşlerinden atılan yüzlerce, binlerce işçi. Kapatılan işyerleri, temsilcilikten atılan, üyelikleri askıya alınan, onur kuruluna sevkedilen sendikacılar, işyeri temsilcileri. Satılan toplu sözleşmeler. Kırılan grevler, bastırılan direnişler. İşçilerden zorbalıkla toplanan ve İGD'ye, İKD'ye aktarılan, sosyal-emperyalizmin reklamına harcanan paralar. Şef Bilen'den alınan talimatlarla yürütülen silahsızlanma, Rusya'yla Saldırmazlık Paktı, Helsinki Sonuç Belgesi kampanyaları. Rus, Bulgar, Fransız revizyonist sendikacıları ile kurulan "sıkı" dayanışma! İşte, revizyonist kliğin genel kurula sunması gereken çalışma raporu budur!

ÜÇ YILDIR SÜRDÜRÜLEN SALTANAT ÇATIRDIYOR

Maden-İş genel kurulu bugün ne şartlarda toplanıyor? Her olay her geçen gün bir kere daha gösteriyor ki, Ertürk-Meriç çetesi çok güç durumdadır. Bu genel kurul, revizyonist saltanatın çatırdadığı, tabandaki muhalefetin gittikçe yaygınlaştığı, beşinci kolun kendi dışındaki herkese, her akıma saldırdığı ve gittikçe tecrit olduğu bir dönemde toplanıyor. Birkaç sene öncesinin sözde itibarlı sendikacısı, DİSK içindeki Rus beşinci kolunun bir numaralı adamı Mehmet Ertürk, artık kongrelerde yuhalanıyor. Ertürk'ün güvenilir adamı Halit Erdem, devrimci işçileri Ankara asfaltına atmaktan bahsederken, kendisi tepetaklak oluyor. Hikmet Arslan'sa, fabrikalardan kovulmaya, yuhalanmaya çoktan alıştı. Binbir hakareti sineye çekip 6. Bölge koltuğunu kaybetmemeye çabalıyor. Revizyonistler öyle fena bir durumdalar ki, birçok fabrikada lokal yönetim kurulu listesini tamamlayacak adam bulamıyorlar.

Tabandaki bu kaynaşmayı, muhalefeti gören revizyonist klik, çareyi daha çok zorbalığa, daha fazla kıyıma, daha adi hile ve tertiplere başvurmakta buluyor. Bir yandan Maden-İş tüzüğünün bütün gerici hükümlerini işleterek, onlar da yetmediği zaman, eli sopalı İGD'li tayfasına kongre bastırarak, devrimci işçilerin yolunu keserek, tabanca çekerek iktidarını korumaya çalışıyor.

MADEN-İŞ TÜZÜĞÜNÜN GERİCİ HÜKÜMLERİ

__7. Madde, Revizyonistlere istemedikleri işçiyi üyeliğe kabul etmeme yetkisi veriyor.__

Maden-İş tüzüğünün sosyal faşist denetimi daha üyeliğe kabul safhasından başlıyor. Üyelik için müracaat eden bir işçi, önce, Bölge yönetim Kurulunun elemesinden geçiyor. 7. maddenin (c) fıkrasına göre, Bölge Yönetim Kurulunun üyeliğe kabul etmeme yetkisi var. İkinci eleme Genel Yürütme Kurulu tarafından yapılıyor. Genel Yürütme Kurulu, "işçilerin sendika için sakıncalı bazı durumları olduğu takdirde" 7. maddenin (f) fıkrasına dayanarak üyeliği 6 ay içinde iptal edebiliyor. Böylece revizyonist yöneticiler, 7. maddeye dayanarak daha baştan, mücadeleci olarak tanıdıkları, kara listeye alınmış işçileri sendikaya üye yapmama imkanına sahip olabiliyor.

__Parababalarının elinde 17. madde, revizyonistlerin elinde 9. madde:__

Tüzük değişikliği mücadelemizin en önemli hedeflerinden biri, üyelikten çıkarılma ile ilgili 9. madde olmalıdır. Bu maddenin (a) ve (d) fıkrasına göre, "sendikanın amaçlarına aykırı harekette bulunmak, sendikanın amaçlarına ulaşmasına veya gelişmesine engel olacak hareket veya faaliyette bulunmak" gibi gerekçelerle bir üye sendikadan ihraç edilebilir.

Bu maddenin iş kanununun 17. maddesinden ne farkı vardır? En az 17. madde kadar lastikli olan ve revizyonistler tarafından bir baskı aracı olarak uygulanan bu maddeyi işçiler çok iyi tanırlar. Revizyonistler, devrimci işçileri 9. maddeye dayanarak sendikadan atmakla kalmıyorlar, aynı zamanda gidip patrona, "biz attık, haydi sen de at" diye ricada bulunuyorlar. Örneğin Boronkay fabrikasından 6 ünite temsilcisini bu maddeye dayanarak üyelikten çıkardılar ve işten attırdılar.

Eğer, 9. madde uygulanacaksa, en başta, Türkler, Ertürk, Meriç için uygulanmalıdır. Çünkü onlar, 3 yıldır, tüzüğün amaç bölümünde, "öncelikle Türkiye'nin her bakımdan tam bağımsızlığını... zorunlu görür" şeklinde belirtilen 3. maddesini ihlal etmekten başka bir şey yapmıyorlar.

__14 ve 57. maddeler varoldukça, seçme ve seçilme hürriyetinden bahsedilemez.__

Tüzüğün 14 ve 57. maddeleri, Merkez Genel Kurulu delegeliği ve Bölge Temsilciliği için adaylık şartlarını belirtmektedir.

14. maddeye göre, merkez genel kurulu delegesi olabilmek için gerekli şartlar şunlardır:

a) Okur yazar olmak
b) Sendikanın veya sendikanın bağlı olduğu üst kuruluşlardan birinin düzenlediği en az üç gün süreli sendikacılık kurslarındaki seminerlerden birisine katılmış ve seminer belgesi almış olmak.
c) 23 yaşını bitirmiş olmak
d) Delege seçimi tarihinde bölge temsilcilik kurulu üyesi olmak veya daha önce bu kurul üyeliğinde altı aylık bir süre görev yapmış olmak veya daha önce en az altı ay bir süre şube yönetim kurulu üyeliği veya genel onur kurulu üyeliği veya bölge temsilciliği yapmış olmak veya en az bir sene bu sendikaya bağlı işyeri sendika temsilciliği veya altı ay sendika baştemsilciliği yapmış olmak.

Bölge temsilciliği için adaylıklarını koyacaklardan ise, yukardaki şartlara ek olarak, bir de altı ayrı çeşit kursa katılmış ve başarı sertifikası almış olmaları şartı aranıyor.

Bütün bu şartların manası nedir? Kısacası şudur- Bugün Maden-İş'in genel kuruluna delege adayı olabilmek, Demirel-Türkeşlerin düzeninde milletvekili olmak kadar zordur! En az iki senelik üye olacaksın, revizyonistlerin seçme kişileri yolladıkları çeşitli kurslara katılmayı başarıp orada Rus beşinci kolunun sürdürdüğü beyin yıkama seminerlerini ses etmeden dinleyeceksin, daha önce sendikanın çeşitli kademelerinde revizyonistlerle iyi geçinerek "başarılı bir şekilde" görev yapmış olacaksın!

İşte "söz ve karar tabanındır" lafını dillerinden düşürmeyenlerin tabana tanıdıkları seçme ve seçilme hürriyeti bu çeşit bir hürriyettir.

__22, 30, 55 ve 85. Maddeler 14 ve 57'nin yetmediği yerlerde revizyonistlerin imdadına yetişiyor:__

Mesele, aday olabilmekle bitmiyor. Bir de adaylığın onaylanması veya onaylanmaması var. 14. ve 57. maddelerde aranan şartları bir araya getirip de adaylığını koyabilen işçilerin önüne bu defa da başka tüzük maddeleri dikiliyor.

Tüzüğün 55. maddesine göre, Genel Yürütme Kurulu, bölge temsilcisi adayı olmak isteyenlerin arasından __uygun gördüklerinin__ adaylıklarını onaylıyor.

Bütün bu zorluklara rağmen, revizyonistlerin elemesinden kurtulup işyeri temsilciliğine, genel kurul delegeliğine, lokal yönetim kuruluna veya lokal başkanlığına seçilmiş işçilere karşı kullanılan maddeler ise, 22, 30 ve 85. maddelerdir.

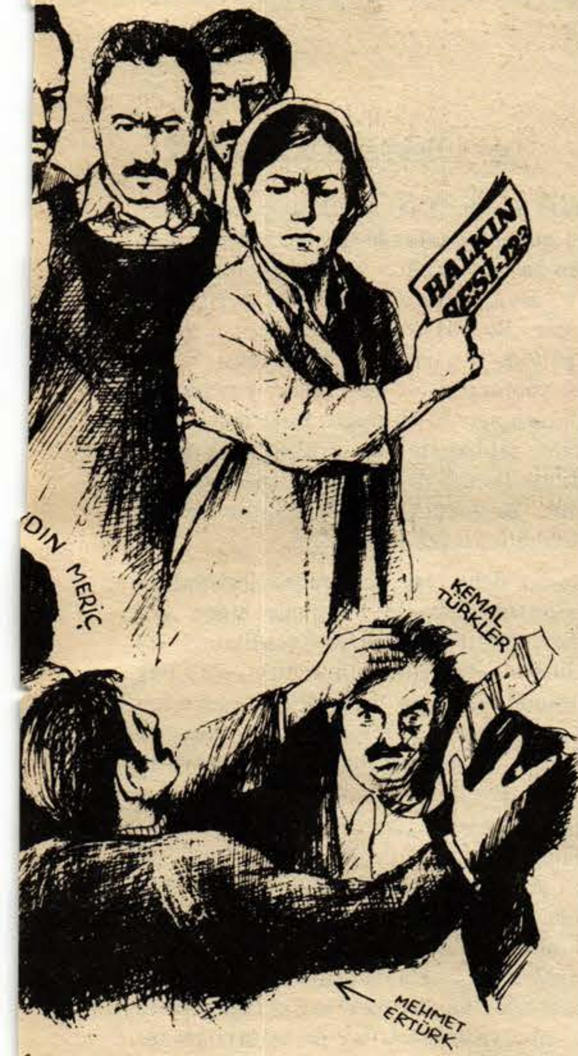
İSTANBUL

EY YİĞİT VE ŞANLI İŞÇİ
AL ŞU 22.50 LİRANI DA
BOZDUR BOZDUR
HARCA!..

Bal peteğinde eşek arıları

Biz MESS'e karşı grev yapan işçiler fabrikalarımızın önünde toplanıp Maden-İş üyeleri olarak ne gibi meselelerle karşılaştığımızı tartışıyoruz. İşçilerin mücadelesinin önündeki ilk hedeflerden biri revizyonistlerdir. Rus sosyal-emperyalistlerinin uşakları için işçiler şöyle diyor: "Kim oluyor bu domuzlar?" Bunlar sahte TKP'nin adamlarıdır. Revizyonistler, "Arkadaşlar, yiğit işçiler" deyip sözlerine başlıyorlar, sonra da "Hasan'ın bal peteğinden bal alırken Hasan'ı arılar iğneliyor" diye güya sömürüyü anlatıyorlar. Biz de onlara "siz bizim aidatlarımızı alıp, aç işçilere kasanın ağzını açmayıp bizi niye iğneliyorsunuz?" diye soruyoruz. Grevci işçiye utanmadan 45 günde 1000 lira dağıtıyorlar. Harca harca bitmez! Bu para günlük tam 22,5 lira ediyor. Bugün 22,5 liraya yarım kilo zeytin bile alınmıyor. Ev kirası mı verelim, ekmek mi alalım? Şayet işçilere 1000 lira verirken kendileri de aynı parayı alan devrimci sendikacılar olsalar sesimizi çıkarmayacağız. Ama iş öyle değil. İşçilerin aidatlarıyla topladıkları 10 binleri ceplerine indiriyorlar. Bunları söyleyenleri de "maocu" diye üyelikten atıyorlar, ya da arkamıza ajan takıyorlar. Bir gün bir revizyonist sendikacıya Gıslaved'de neler olduğunu sordum. Şöyle dedi: "Ben oranın durumunu anlatmak için gelmedim." Tabii anlatamaz. "O işçileri sattık" demiyor da, "Ben orayı anlatmaya gelmedim" diyor. DGM direnişinden dolayı atılan işçilerin durumuna ise içimiz kan ağlıyor. Kahrolsun revizyonist sendikacılar!

__Kartal'dan bir işçi__

üç maddeye göre, Genel Yürütme Kurulu ,
ka çıkarları ve prensiplerine zarar verdik-
;erekçesiyle veya tüzüğe aykırı hareket et-
·i bahanesiyle, temsilcileri, lokal başkanla-
lokal yönetim kurulu üyelerini ve bölge tem-
.erini görevden alabilir, seçim sonuçlarını
tirebilir. Genel Kurul delegelerinin delege-
·ini kaldırabilir. Kısacası, Maden-İş tüzü-
dayanarak, Genel Yürütme Kurulu, beğen-
ği bütün seçim sonuçlarını değiştirebilir.
ıki, tabanda yapılan bütün seçimleri hiçe sa-
ıu genel yürütme kurulu kimlerden meydana
or? Genel başkan, genel sekreter ve 5 genel
ın vekilinden. Sendikanın tepesindeki 7 kişi ,
rce işçinin oyuyla seçilmiş bir temsilciyi
/inden atabiliyor. İşte, demokrasiden bahse_
"Ulusal Demokratik Cephe" yaygaraları ko-
n Rus uşaklarının demokrasi anlayışı budur !
n ellerine geçirdikleri sendikaları faşist tü-
ırle, yönetmeliklerle yönetenler, yarın ik-
a gelmeyi becerebilseler, ülkemizi Demirel-
, Türkeşlerin, Mussolinilerin yasalarına taş
·tacak yasalarla yönetmeye kalkışacaklardır.

. Madde : Revizyonistler doğal delege siste-
e, Genel Kurulu hakimiyetleri altında tutu -
ar

üzüğün 11. maddesi, genel kurula katılacak do_
lelegeleri tespit ediyor. Hesap ettiğimiz za-
çıkan sonuç şu: Genel Kurula seçilmeden ge-
loğal delegelerin sayısı, seçimle gelen dele-
·rin sayısı kadardır. Yani, sendikanın eski
l başkanları, genel kurul tarihinde görevi de-
eden bütün genel merkez yöneticileri ve böl-
ımsilcileri seçilmeden geliyor ve genel ku -
ı yarısını oluşturuyorlar. Bu madde, sendika
ırının saltanatını garanti altına almak için -

.mdiye kadar ele aldığımız tüzük maddeleriy_
abanın söz ve karar sahibi olması ilkesinin
l yokedildiğini, devrimci işçilerin yönetime
ıesinin nasıl binbir yolla engellendiğini açık-
ıdık. Fakat bu, meselenin bir yönüdür. Di-
yönü ise şudur, bütün bu engellemelere, ele-
ıre, gerici tüzüğe rağmen, yiğit maden işçi-
kendi devrimci önderlerini zorla da olsa tem_
seçtirebiliyorlar. Bölge temsilcilikleri
verilen mücadeleler güç geçtikçe güçleniyor.
.en-İş içindeki sınıf mücadelesi gün geçtikçe
ınleşiyor.
şçi arkadaşlar,
Revizyonistlerin Maden-İş'teki hakimiyeti kof-
Ayaklarının altındaki zemin sarsılmaktadır .
ımüzdeki günlerde bu sarsıntı daha da artacak

Yer altında bir hapisane :

PINARBAŞI MADEN OCAKLARI

Kayseri Pınarbaşı Karahacılı maden ocağında çalışan bir gurup işçi

Karahacılı maden ocağı, Kayseri-Pınarbaşı yolu üzerinde Zamantı suyunun kenarındaki Bahçecik durağına yarım saat çeker.

Gecenin saat ikisi... İşçiler az önce 12-8 vardiyasına girdiler. Dışarda elektrik ampullerinin donuk, sarı ışıkları çevreyi belli belirsiz aydınlatıyor. Maden ocağının vincini ve asansörünü işleten motor büyük bir gürültüyle çalışıyor.

Dışarıdaki birkaç işçiden maden ocağı hakkında bilgi istiyoruz. Anlatıyorlar:

Karahacılı krom ocağı Ahmet Çanakçı'ya ait. Bu ocaktan başka, Pulpınar, Karaboğaz ve Adana' nın Pozantı'da olmak üzere beş-altı ocağı daha var.

Çevrede, Ankara'daki Dedeman otelinin sahibine ait Dedeman kömür ocakları da var. Aladağ (Yahyalı), Karaboğaz, Solaklar, Emeil ve Pınarbaşı maden ocakları, Dedeman'a ait oldukları bilinen ocaklar. Ahmet Çanakçı ve Dedeman'ın kömür ocaklarının kesin sayısını bilen yok.

Karahacılı krom ocağında 60-70, Pulpınar'da 200-250, diğer ocaklarda ise ortalama 60-70 işçi çalışıyor. İşçilerin hepsi de çevre köylerden. Bu yüzden yazın hasat mevsiminde işçi sayısında biraz azalma oluyor.

İŞÇİ TACİRİ TSİP'Lİ SÜFYAN

Ahmet Çanakçı'nın ocaklarında çalışan bütün işçiler MİSK'e bağlı Maden-İş'in üyesi. 1951'den bu yana işletilen ocaklarda, bir yıl öncesine kadar sendika diye bir şey yokmuş. İşçiler geçen yıl DİSK'e bağlı Maden-İş sendikasına üye olmak istemişler. Fakat revizyonistlerin ihanetine uğramışlar. Bir işçi bunu şöyle anlattı:

"MİSK'e bağlı sendika yetki almadan önce, haklarımızı gerçekten savunacak bir sendikaya kavuşmak için çok uğraştık. Kayseri'den Süfyan isimli bir öğretmen geldi. Bize DİSK'i övdü, inandık. Bizi üye yapmak için imza topladı. Sonra, 'bunun için Ankara'ya gitmek lazım' dedi. Aramızda para topladık. Bizim paramızla iki defa Ankara'ya gitti, geldi. 'Ha bugün, ha yarın' diyerek tam iki sene oyaladı bizi. Sonunda 'DİSK sizi kabul etmiyor. Merkez, 50-60 işçinin çalıştığı küçük ve dağınık işyerleri değil, 500-600 işçinin çalıştığı büyük işyerleri istiyor, siz başınızın çaresine bakın,' dedi. "

İşçiler Süfyan'ın topladığı imzaları parayla MİSK'e sattığını söylediler. Bazı işçiler ise bu sendika çalışmaları yüzünden işten atılmışlar.

İşten atılanlardan Hacı Ali isminde genç bir işçi, bu konuda şunları anlattı:

"Madene sendika getirmek için Süfyan'la ilişki kurmam ve işçilere önder olmamdan dolayı patron beni işten attı. 8 ay çalışmışlığım vardı. Tazminat istedim. Bunun üzerine patron beni, 'Şantiyeyi bastı, silah kullandı' diye jandarmaya şikayet etti. 13 ay hapiste yattım. Bu arada Süfyan işçilerin paralarını ve imzalarını alıp gitmiş. Bir daha ne benim yanıma, ne de işçilerin yanına uğradı. Onun ihaneti yüzünden yetkiyi MİSK aldı. Ben de işsiz kaldım. "

İşçilerin bahsettikleri Süfyan, şimdi öğretmenlikten ayrılmıştır. TSİP Kayseri İl Başkanlığını yapmaktadır.

FAŞİST SENDİKA PATRONLARLA ELELE

Süfyan'dan sonra Ali isminde MHP'li faşist bir sendikacı ortaya çıkar ve "sizleri sendikalaştırdım" diyerek işçilerden biner lira haraç alır. MİSK'e bağlı faşist Maden-İş elinde Süfyan'ın topladığı imzalar olduğu halde, patronla anlaşarak, Ahmet Çanakçı'nın krom madenlerinde toplu sözleşme yetkisi alır.

İşçiler üye olduklarından beri her ay 60'ar lira aidat ödüyorlar. Ne var ki, toplu sözleşme ile alındığı söylenen hakların hiç birinden yararlanamıyorlar. Yaşlı bir işçi arkadaş bunu şöyle anlattı:

"MİSK'e bağlı sendikacılar geldiler. Patronla toplu sözleşmeye oturdular. Görüşmelere göstermelik olarak bizden de birkaç temsilci alındı. Fakat onları konuşturmamışlar bile.

"Toplu sözleşme imzalandıktan sonra, hak kazandığımız toplu sözleşme farkları ödenmedi. Beşinci ayda ikramiye verilecekti. Üç-dört ay geçti ses seda yok. "

"Hakkımızı aramaya kalkışınca, derhal işten atılıyoruz. Hiç bir iş güvenliğimiz yok. "

Dedeman'a ait krom madenlerindeki durum da, Ahmet Çanakçı'nın ocaklarından farklı değil. Buralarda daha önce Türk-İş'e bağlı Maden-İş yetkiliymiş. Fakat sendikanın pasif tutumu ve patronun ağır baskıları sonucunda, yetki MİSK'e bağlı Maden-İş sendikasına geçmiş.

VERGİDEN VE SİGORTA PRİMLERİNDEN ÇİFTE VURGUN

Ahmet Çanakçı'nın işlettiği maden ocaklarında 1951'den bu yana sürekli olarak krom çıkartılmakta ve kamyonlarla taşınarak satılmaktadır. Buna rağmen patron 1976 yılına kadar bu ocaklarda sadece araştırma yapıldığını iddia ederek 25 yıl boyunca vergi kaçırdı ve milyonlarca ton madenin kârını cebine attı.

Ahmet Çanakçı 1951 yılından 1972 yılına kadar çalıştırdığı toplam 2-3 bine yakın işçiden sigorta primleri kestiği halde, çoğunun sigorta primlerini yatırmamıştır. Bu işçiler durumlarını ancak emekliye ayrılacakları sırada öğrenmektedirler. Karahacılı köyünden Mehmet Yazıcı, uğradığı haksızlığı şöyle dile getiriyor:

"1961 yılına kadar sekiz yıl çalıştım. 1961'den 1972'ye kadar ara verdim. 1972 yılının dördüncü ayında tekrar işe başladığım zaman, çalıştığım sigortalılık süremi hesaplatmak üzere Kayseri Sosyal Sigortalar Kurumuna başvurdum. Bana 1953 yılından 1961 yılına kadar sadece 84 gün sigortalı gözüktüğümü bildirdiler. Bunun üzerine işvereni mahkemeye verdim, iş müfettişi getirttim, avukat tuttum, şahit dinlettim. Mahkeme haklı olduğuma karar verdi. Fakat patron mahkeme kararını hiçe sayarak, sigorta paramı hâlâ yatırmadı. İki-üç bin işçi benimle aynı durumdadır. Hakkımızı sonuna kadar aramaya kararlıyız. "

İNSAN HAYATININ DEĞERİ

Maden işçileri pazar günleri de dahil olmak üzere yılda ancak toplam 14 gün izin kullanabilmektedirler. Ocaklarda sağlık şartları ve can güvenliği yoktur. Pulpınar ocaklarında birkaç yıl önce ocak çökmesi yüzünden dört işçi ölmüştür. Yine aynı ocakta 8-9 ay nönce bir işçi daha ölmüş. Ayağı kırılanların, sakat kalanların hesabı ise tutulmuyor. Patron buna rağmen iş kazalarını önlemek için hiç bir önlem almaya yanaşmamaktadır.

İşçiler ocağa iner inmez, ocağın ağzı yukarıdan sımsıkı kapanır ve başına bir bekçi dikilir. Artık işçiler içerde hapistir. Rahatsızlansalar veya bir ihtiyaçları olsa dışarıya çıkamazlar. Ancak ağır hastalık veya yaralanma gibi çok acil durumlarda, aşağıdan bekçiye telefon edilir. Bekçi durumu maden ocağının şefine iletir ve ancak şef izin verirse yaralı veya hasta işçi dışarı çıkartılır.

İşyerinde yatacak yer yoktur. Servis aracı yoktur. Çevre köylerden gelen işçiler, her gün iş saatleri dışında üç-dört saat yol yürürler.

Yağmurlardan sonra veya ocağın suları dışarı aktaran motorlardan birinin arızalanması halinde, günlerce ve haftalarca maden ocağına inilemez. Bu süre içinde işçilere hiç bir ücret ödenmez.

YENİ ÇARLARLA İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASINA HAYIR

İSKENDERUN

DÜĞÜNDE 49 İMZA TOPLADIK

İskenderun'un bir köyünde devrimci bir arkadaşımızın düğünü yapıldı. Bir grup arkadaş topluca düğüne gittik. Bir arkadaşımız devrimci gençler adına konuşma yaptı. Arkadaşımız önce yeni evlilere mutluluklar diledi. Sonra iki süper devlete karşı mücadele etmenin önemini anlattı. Daha sonra "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" kampanyası için imza topladık. İmza toplarken düğündeki halk sevgi gösterisinde bulundu. Orada bulunan arkadaşlarımızdan, analarından ve babalarından topladığımız 49 imzayı sizlere gönderiyoruz.

İskenderunlu
Proleter Devrimciler

SİVAS

Ahmet Çaylak ve 49 yurtsever:

"Seydişehir'de sömürüsü ile, Boğazlarımızdan geçen savaş gemileri ile, silahsızlanma palavraları ile yoksul ülkeleri oyuna getirmek isteyen, enerji şalterimizi Brejnev'in göbeğine bağlayan Sovyet sosyal-emperyalistleri, karşılarında dimdik, yılmadan mücadele verecek olan yurtsever halkımızı göreceklerdir. MC'nin Sovyet sosyal-emperyalistleriyle imzalayacağı işbirliği anlaşmasına kesinlikle karşıyız."

TEKİRDAĞ

Gazioğlu köyünden 34 yurttaş:

"Biz aşağıda isimleri bulunan Gazioğlu köylüleri Halkın Sesi'nin Rusya ile 'İşbirliği' anlaşmasına karşı çıkan kampanyasına katılıyoruz.

"Rusya ile yapılan anlaşmaların 1950'lerde ABD ile yapılan anlaşmalardan daha zararlı olduğunu biliyoruz.

"Rusya'da artık işçilerin, köylülerin iktidarı yoktur. Onlar, Amerika'dan daha saldırgandırlar. Yoksul ülkelerin biribiriyle savaşını körüklemekte, onların birliğini parçalayarak dünyada yayılmaya çalışmaktadırlar.

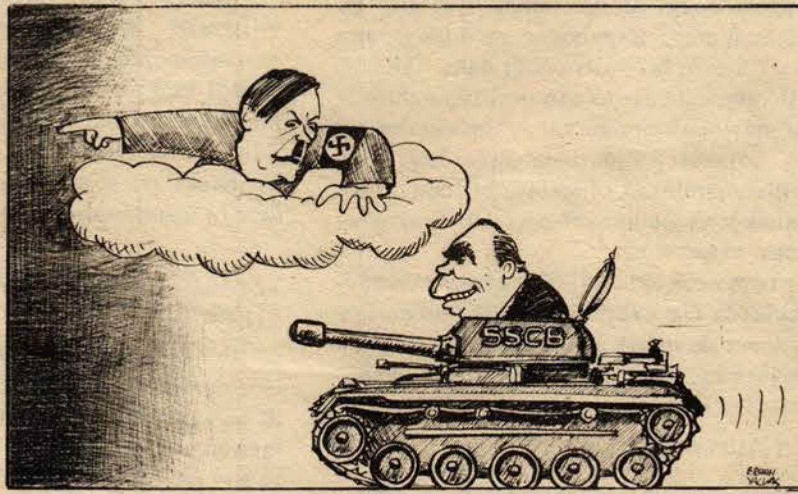
"Kahrolsun yurdumuza göz diken Rus sosyal-emperyalistleri!"

AVUSTURYA

Çekoslovakya işgalini protesto toplantısında halk kampanyamıza katıldı

Avusturya Komünist Birliği 22 Ağustos'ta, Tekstil işçileri sendikası salonunda Çekoslovakya'nın Sovyet sosyal-emperyalistleri tarafından işgalinin dokuzuncu yılı dolayısıyla bir toplantı düzenledi. 200 kişinin katıldığı toplantıda işgalle ilgili resimler gösterildi. Konuşmacılar Sovyet sosyal-emperyalizmin saldırgan ve yayılmacı niteliğini, yeni bir paylaşım savaşının esas kaynağı olduğunu ortaya koyan konuşmalar yaptılar. Biz Türkiyeli devrimciler olarak Aydınlık'ın Almanca baskısını sattık. "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" kampanyamız için imzalar topladık. Topladığımız 39 imzayı size gönderiyoruz.

Viyana'dan Erol Sever

İSTANBUL

SOSYAL-EMPERYALİZME KARŞI ÇIKIYORUM

Ben çeşitli hikayelerle uyutulan, DİSK'e bağlı Turizm-İş üyesi bir işçiyim. Sosyal-emperyalistlerin taleplerini Türkiye işçi sınıfının talepleriymiş gibi gösterip, bunlardan yararlanmaya çalışanların yüzlerini daha yeni yeni görebiliyorum. İGD, İKD gibi kuruluşlar ve Politika gazetesi bizim taleplerimizi savunmuyor. Bunlar bizim paralarımızla yaşıyorlar. Ellerindeki faşist (onlara göre devrimci) tüzük sayesinde bizi istedikleri gibi oynattıklarını sanıyorlar.

Ben bu idarecilerin gitmesini, iki süper devletle anlaşmaların yıkılmasını istiyorum. Halkın Sesi'nin açtığı "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" imza kampanyasını bütün gücümle sonuna kadar destekliyorum.

DİSK içindeki sosyal- faşist düzen yıkılsın!

Mecidiyeköy'den
bir işçi

FUARDAKİ

İzmir Muhabirimiz Bildiriyor

İzmir Fuarı açıldı. Fuarın dikkat çeken yerlerinden biri geçen senelerde olduğu gibi Rus pavyonu. Rus pavyonu yoğun siyasi tartışmalara sahne oluyor, ziyaretçiler görevlileri soru yağmuruna tutuyor. Sosyal-emperyalistler gerçi pavyonlarını ilginç bir hale getirmek için ellerinden geleni yapmıştır. Fakat Rus pavyonuna gösterilen ilginin sebebi bu değil. Halk daha çok bu yeni ve daha saldırgan emperyalisti tanımak, onun sosyalizme ihanetini gözleriyle görmek için ilgileniyor. Bu gerçeği tespit ettikten sonra sözü İzmir muhabirimize bırakalım.

Rus Pavyonu, daha fuar açılmadan, gazetelerde çıkan "Estonyalı dilberler fuar süresince İzmirlilere göz ziyafeti çekecekler" şeklindeki ilanlarla herkesin merakını uyandırmıştı. Rus pavyonunun girişinde Lenin ve Atatürk'ün resimleri asılı. Sosyal-emperyalistler her zamanki sahtekarlıklarıyla yüzlerine maske geçirmeye çalışıyorlar. Oysa Brejnev'in Lenin'in davasına ihanet ettiğini Türkiye halkı artık biliyor. Aynı şekilde bugünkü MC iktidarı ile Atatürk'ün de, emperyalist uşaklığıyla bağımsızlık kadar birbirine uzak olduğunu bilmeyen yoktur. Zaten hemen sonra malum tablo ile karşılaşıyor ziyaretçiler: Demireller ve Çağlayangillerle çekilmiş bol sayıda resimler ve Brejnev'le Çağlayangil'in sözleri. Bu tobloya anlamlı bir de isim koymuşlar: "Tarihi dostluk".

İMZA KAMPANYASINI BÜTÜN YURDA YAYALIM

Bu hafta kampanyamıza 1198 yurttaş daha katıldı. Bu hafta elimize geçen imzaların illere göre dağılımı şöyledir:

Ankara: Halk Tiyatrosundan 695, Aydınlıkevlerden 23, Saimekadından 19, Çakır klubü çalışanlarından 10, Polatlı'dan 10; Bursa'dan 93; Batı Almanya'nın Duisburg şehrinden 58; Aydın: Yenipazar'dan 53; Avusturya: Viyana'dan 53, Sivas'tan 49; Hatay: İskenderun'da bir düğünde toplanan 49; Tekirdağ: Gazioğlu köyünden 34; Manisa'dan: 28; Trabzon: DSİ Akçaabat kampı işçi ve personelinden 15; Malatya'dan 7; İstanbul' dan 5 imza.

Bugüne kadar elimize geçen 76. 900 imzanın illere göre dağılımı ise şöyledir:

İSTANBUL	9646	HATAY	2064	DİYARBAKIR	785	FRANSA	343
ANKARA	8803	MALATYA	1931	ANTALYA	588	TOKAT	341
İZMİR	6436	MUĞLA	1645	ORDU	548	ZONGULDAK	336
KAHRAMANMARAŞ	6357	KONYA	1641	BURSA	534	ESKİŞEHİR	325
TUNCELİ	6025	DENİZLİ	1396	AYDIN	511	KARS	289
ADANA	4350	BOLU	1184	KAYSERİ	430	ADIYAMAN	239
SİVAS	2792	B.ALMANYA	1155	ISPARTA	413	UŞAK	233
ERZİNCAN	2771	TRABZON	1094	AMASYA	407	ÇEŞİTLİ ŞEHİRLER	3487
GAZİANTEP	2630	ELAZIĞ	1028	KOCAELİ	392		
MANİSA	2492	İÇEL	913	BALIKESİR	346	TOPLAM	76 900

RUS PAVYONU

Pavyonun içinde çeşitli uzay araçları, maki - nalar, fabrika, maketleriyle birlikte mücevherler, kürkler, kayak ve av takımları sergileniyor. Ayrıca döşenmiş vaziyette yatak odası, misafir odası, mutfak ve Amerikan bar:Yeni Rus burjuvazisinin yaşantısını yansıtan mallar yani.

Sosyal-emperyalistlerin sergiledikleri diğer bir gerçek de Lenin ve Stalin'in şanlı orak çekiçli Kızıl bayrağının Brejnev revizyonistlerinin elinde ne hale getirilmek istendiğidir. Orak çekiçli bayrağın altında saçları omuzlarına dökülen bir "müzisyen" çeşitli yoz burjuva parçaları çalıyor. Köşebaşlarına yerleştirdikleri kulaklıklardan ise Brejnev'in yeni anayasasının reklamı yapılıyor.

Bütün bunlar bir yana, büyük bir meraklı kitlesini başına toplayan defile bir yana. Dışarda kurulmuş bir podyumda (kürsü) yapılan defileyi Tallinn Modaevi'nin düzenlediğini öğreniyoruz podyumun kenarındaki yazıdan. Defileden önce yapılan açıklamaya göre bu modaevi dünya çapında meşhurmuş. Leipzig, Londra, Paris, Berlin ve daha pek çok şehirde sergiler açmış ve Bulgaristan, Çekoslovakya, Polonya ve Macaristan' da alkış toplamış! Tallinn Modaevi'nin moda dünyasına yeni eserler kattığını söyledikten sonra, "burada kokteyl ve parti giyeceklerinden oluşan bir kolleksiyon sergileyeceklerini" belirtiyorlar. Arkasından İsveç pop grubu Abba'nın parçaları çalmaya başlıyor: "Oh Richard" "Dancing you", "Lady blue" vs... Amerikan pop müziğinden seçilmiş parçalar eşliğinde şık giyimli mankenler gösteri yapıyor: Estonyalı mankenler karşınızda... Mini şortların ve yarı açık giysilerin arkasından, çıplak giyilen şeffaf kumaşlardan oluşan parti ve kokteyl kıyafetleri sergileniyor. Hemen hepsi erkeklerden oluşan bir "moda meraklısı" topluluğu sosyal-emperyalistlerin son moda buluşlarını ilgiyle izliyor. Zaman zaman, gösterideki tek erkek manken en açık giyimli kız mankeni bir seyirciye gösterip göz kırpıyor ve işaretlerle nasıl bulduğunu soruyor.

Defile sırasında revizyonistler pek ortalıkta gözükmüyor. Çünkü seyirciler arasında oldukça hararetli tartışmalar geçiyor. Seyirciler arasında sık sık duyulan alaylı sözlerden birkaçı şöyle: Toplumsal ilerlemenin son yenilikleri!.. ", "Rusya'da iç çamaşırı üretilmiyormuş! " Defile, sosyal-emperyalizm konusunda kafası karışık kişiler için uyandırıcı bir etki yapıyor. Estonyalı mankenlerin gösterisi İzmir halkı için bu konuda iyi bir eğitim oluyor. Defileyi seyredenler görevlileri soru yağmuruna tutuyorlar. Onların Amerika'dan farksız emperyalist bir süper devlet olduklarını yüzlerine söylüyorlar.

Rusların fuardaki pavyonlarında açtıkları imza defteri de dolup taştı. Birkaç uşak ruhlu revizyonistin "sosyalist sistemin zaferleri" ve Yeni Çarların Türkiye'deki uşaklarına "kattığı güç" üzerine yazdıkları dalkavukça yazılar dışında hemen herkes, defterleri "sosyal- emperyalizmin tehlikesi", "revizyonizmin devrim düşmanlığı " ve "Yeni Sovyet burjuvazisinin ahlaki çöküşü" ile ilgili izlenimleriyle dolduruyor. Bu yüzden zaman zaman imzaları kesip defterleri kaldırıyorlar. Durumu böyle de idare edemeyince defterleri temelli kaldırdılar. Çünkü halk toplanıyor ve defteri imzalamak istediğini sık sık belirti - yor. Halkımız sosyal-emperyalistlere duyduğu nefreti defterlere sığdıramıyor. Sosyal-emper - yalistlerin defterini dürme konusunda halkımızın gösterdiği kararlılık revizyonistleri şaşkına çeviriyor.

Revizyonistlerin Rusya'da proletarya diktatörlüğünün tasfiyesi, Milli Marştan Stalin'in adının çıkarılması, kitaplığa Stalin'in kitaplarının neden konmadığı, Türkiye ile imzalanan anlaşmalar, boğazlarımızdan geçen gemiler, Afrika' da Rusya'nın ne aradığı gibi konularda çıkan tartışmalardan ve sorulardan kaçmaları hayli güç oluyor. İlk günler bülbül gibi Türkçe konuşan görevliler, son günlerde özellikle siyasi konularda Türkçeyi pek anlamıyorlar.

Rusları üzen diğer bir konu da fuarın açılması sırasında basın mensuplarına ve bazı etkili ve yetkili çevrelere verdikleri ziyafetlerin istedik - leri sonucu pek vermemesi. Fuar açıldığı gün Rus ve Çekoslovak pavyonları bu kişilere verilecek ziyafet için halka kapalı tutuldu. Bu ziyafet sırasında davetlilerin gönlü nadide yiyecekler, içkiler ve mankenlerin özel programlarıyla alın - maya çalışıldı.

Yeni Çarların reklam yapmak için katıldıkları İzmir Fuarı herhalde onlara iyi bir ders olmuştur. İzmir halkı sosyal-emperyalistleri bu vesileyle daha yakından görmek olanağı bulmuş ve nefretini dile getirmiştir.

TÜRK ELÇİLERİNİ KİM ÖLDÜRÜYOR ?

20 Ağustos tarihli Hürriyet gazetesi Amerika ve Sovyetler Birliği'nin gizli servislerinin, yani CİA ve KGB'nin Ermeni örgütlerinin Eylül ayı içinde Türk elçilerine karşı girişecekleri sui - kastleri Türkiye'ye haber verdiklerini yazmaktadır. Bilindiği gibi gazeteler, Vatikan Büyükelçimiz Taha Carım öldürülmeden önce de KGB'nin Türkiye'yi suikastten haberdar ettiğini yazmış - lardı.

Son iki yıl içinde çeşitli ülkelerde Türkiye'nin dört Büyükelçisi öldürüldü. Bütün bu suikastleri "Türkiye'de bir Ermeni devleti kurmak isteyen tehdiş örgütlerinin" yaptığı ileri sürüldü. Sui - kastlerden sonra Türkiye'de bazı gazeteler Ermeniler aleyhinde atıp tuttular ve bir şovenizm dalgası yaratmaya çalıştılar. Bazıları ise sui - kastleri "Yunanlıların" yaptıklarını yazdılar.

Bu suikastler gerçekte kimin işine yaramaktadır? Bugün dünyada meydana gelen suikast, sabotaj, darbe, iç yıkıcılık gibi faaliyetlerin büyük çoğunluğunun arkasında sosyal-emperyalistler vardır. Yeni Çarlar çeşitli ülkeleri parçalamak ve zayıflatmak amacıyla yoğun bir casusluk faaliyetinde bulunmaktadırlar. Rus gizli servisi KGB'nin ajanları birçok ülkede cirit atmakta, buralarda iç karışıklıkları ve milli çatışmaları körüklemektedirler. Yeni Çarların kendileri için hayati önemde olduğunu ifade ettikleri Türkiye üzerinde de son yıllarda beşinci kol ve yıkıcılık faaliyetlerini yoğunlaştırdıkları görülmektedir. Brejnevlerin revizyonist uşakları dışında, bugün MİT içinde de kendilerine bağlı adamlar bulduk - ları söylenmektedir. Öte yandan sosyal-emperyalistler Vaşington ve Paris Büyükelçilikleri çapında bir elçiliği Ankara'da kurmuşlardır. Bu elçilikte çalışanların çoğunun KGB ajanı olduk - ları da şüphe götürmez bir gerçektir.

Elçilere yapılan suikastlerin Ermenilere hiç bir yararı yoktur. Kaldı ki, Ermenilerin Türkiye'de bir devlet kurma iddiası da bulunmamaktadır. Daha da önemlisi, Rusya'da Ermeniler Yeni Çarların baskı ve sömürüsü altında yaşamakta - dırlar. Ermenilerin yaptığı söylenen suikastle - rin, bugün Ermeniler üzerinde milli baskı uygulayan Brejnev revizyonistlerini değil de, Türkiye'yi hedef alması düşündürücüdür. Elçilere yapılan suikastlerden sonra Avrupa radyoları bu eylemleri yaptığı söylenen Ermeni teşkilatlarının Rusya'daki Ermenilerden söz bile etmemesine özel olarak dikkat çekmişlerdir.

Sosyal-emperyalistler Türk Elçilerine suikast yapılacağını nereden biliyorlar? Namık Kemal Ersun'un başında bulunduğu TÜSDEK'in (ve-ya kontrgerillanın) yapacağı eylemleri önceden ilan ettiği hatırlardadır. Bu yöntem bütün karanlık örgütlerin bilinen ortak yöntemidir. Bu sui - kastlerde parmağı olduğu söylenen Avrupa' daki Ermeni örgütlerinin çoğunun yönetimlerinin revizyonistlere yakın bağları vardır. Bu örgütlerden bazıları, Türkiye'yi hedef alan eylemlerinde revizyonistler tarafından desteklenmektedir.

Bütün bunlar, elçilere yapılan suikastler konusuna ışık tutan önemli olgulardır. Sosyal-emperyalistlerin ister doğrudan doğruya, isterse başkaları aracılığıyla olsun, bu karanlık tertiplerin içinde oldukları ortadadır. Bu meselenin üzerine gidilmeli ve sosyal-emperyalistlerin rolü somut olarak açığa çıkarılmalıdır.

Gene bir Rus gemisi karaya oturdu

47 bin ton ham petrol yüklü bir Rus tankeri da ha 30-31 Ağustos gecesi Kızkulesi önlerinde karaya oturdu. Tankerin kılavuz kaptan almadığı için kazanın meydana geldiği açıklandı. İlgililer, tankerin kendi başına kurtulmaya kalkması halinde, İstanbul'un iki yakasını birbirine bağlayan telefon kablolarını da parçalayacağını belirttiler.

İşte Rusların emperyalist küstahlığına yeni bir örnek! Sosyal-emperyalistler Boğazlarımızı yolgeçen hanı gibi kullanabileceklerini düşünüyorlar. Ruslar kılavuz kaptan almadan Boğazdan geçmeyi adet haline getirmişlerdir. Üstelik kaza yapıp Boğazda tehlike yarattıktan sonra, yardıma gelenleri de gemiye yanaştırmıyorlar. Bunun sebebi de Yeni Çarların bu tür gemileri karanlık işlerinde kullanmakta olmalarıdır.

İGD'li saldırganları halk kovaladı

Biz inşaat işçileriyiz. Kahvede yalnız başına oturan bir arkadaşımızı eli sopalı ve bıçaklı İGD'li revizyonistler sardılar. Arkadaş bunlara aldırmayarak "tartışmak istiyorsanız tartışalım" dedi. İGD'liler ise "biz tartış - maya değil seni dövmeye geldik" deyip üzerine saldırdılar. Sopa ve kesici aletlerle onu bayıltın - caya kadar dövdüler. Etraftaki halk, revizyonistlerin ana babaları da dahil olmak üzere revizyonistlere iyi bir sopa çektiler. Arkadaş da ayağa kalkınca halk revizyonistleri evlerine kadar ko - valadı. 6 revizyonist çeşitli yerlerinden yaralandı. Birkaçı da evlerine sığınarak halkın elinden kurtulmaya çalıştı. O gün olaydan sonra ai - leleri İGD'lileri evlerine almadılar. Bir kısmı ise dayak yediler. Bütün halk onları lanetledi.

Samandağlı proleter devrimciler

Halk Tiyatrosunun yeni oyunu

DEPREM ve ZÜLÜM

Halk Tiyatrosu "Deprem ve Zulüm" adlı son oyununu 20 Ağustos tarihinden itibaren Ankara Gençlik Parkında sergilemeye başladı. Oyunu izlemek için biz de Gençlik Parkına gittik.

Tiyatronun kapısında uzun bir kuyruk göze çarpıyor. Hafta ortası olmasına rağmen kapının önüne biriken kalabalık, halkın oyuna duyduğu ilgiyi gösteriyor.

"Deprem ve Zulüm" 1976'da Van'da meydana gelen ve binlerce yurttaşın hayatına mal olan depremi konu almış. Oyunda depremin yanısıra, Van köylülerinin depremden önce ve sonra, her gün yaşadıkları olaylar anlatılıyor. İktidarların, ağaların ve emperyalistlerin bugüne kadar Kürt milliyetinden halka uyguladıkları zulüm canlandırılıyor.

Oyunun ilk perdesinde jandarma ile işbirliği halindeki bir ağanın köylülere nasıl zulmettiği ve buna karşı köylülerin nasıl mücadele ettikleri anlatılıyor. İkinci perde bir köy düğünü ile başlıyor. Köylüler, yoksul iki gencin düğününü yapıyorlar. Düğünde, ağa ile alay eden oyunlar oynuyorlar. Bütün köylüler damat ile gelinin sevincine ortak oluyorlar. Düğünün en neşeli anında deprem bastırıyor. Köy dakikalarca sallanıyor. Genç, ihtiyar, çoluk çocuk çöken duvarların, yıkılan kalasların altında kalıyor. Göçüklerin altından günlerce çaresizlik içindeki köylülerin iniltileri yükseliyor. Bir kürek, bir kazma olsa, birçok can kurtulacak. Köyden tam otuz üç köylü yıkıntıların altında can veriyor, ağanın evi ise sapasağlam duruyor.

Daha sonraki sahnelerde ise köye yollanan ve ağalar tarafından içedilen yardım konusu işleniyor. Ülkenin dört bir yanından köye gelen Devrimcilerin canla başla köylülerin yardımına nasıl koştuklarını anlatıyor.

Oyunda seyirci iki depremi yaşıyor. Bunlardan birincisi, bir doğal afet. Diğeri ise afetin acılarını yaşayan köylülerin bilinçlerinde meydana gelen büyük sarsıntı. Doktorsuz, ilaçsız, evsiz barksız, aç kışın dondurucu soğuğunda apaçık ortada kalan köylüler, sırtlarını devlete dayamış ağaların yardım malzemelerine nasıl el koyduklarını gözleriyle görüyorlar. Köylüler gaspedilmiş topraklarını, ev konan koy meralarını, ağa sömürüsünü ve zulmünü, Dersim'i, Zilan'ı, Kürt oldukları için çektikleri milli zulmü, Kürt dili üzerindeki baskıları, yasakları hepsini görüyorlar, kavrıyorlar.

Köylülerin bilinçlenmesinde, deprem bölgesindeki halka yardıma koşan devrimcilerin büyük payı var.

Doğal afetle, ağalarla ve ağalara uşaklık eden revizyonistlerle mücadele sırasında halk, devrimcileri yakından tanıyor ve bağrına basıyor.

Oyun, birçok yerinde alkışlarla kesiliyor.

Oyunun bazı bölümleri Kürtçe konuşmalarla sürdürülüyor. Kürt köylüleri Kürtçe türküler okuyorlar. Bazı sahnelerde coşan seyircinin, sahnedeki konuşmalara Kürtçe cevap verdiği duyuluyor.

"Deprem ve Zulüm" Kürt milliyeti üzerindeki milli zulme karşı cesaretle sesini yükseltiyor.

Oyunun Kürt ve Türk milliyetinden halkımızın birliğini savunan bölümleri büyük bir ilgi ile karşılanıyor.

Ertesi gün, oyunun yönetmeni ve oyuncularıyla konuşmak üzere tekrar tiyatroya gittik. Oyundaki marşların bestecisi Sarper Özsan, sahnede oyuncuları çalıştırıyordu. Onlar marş söylerken biz de oyunun yönetmeni Erkan Yücel'le konuşmaya başladık. Erkan Yücel şöyle anlattı:

"Van depreminden sonra tiyatromuzdan iki arkadaş deprem bölgesine gittiler. Bu oyunu arkadaşlarımızın topladıkları belgelerle, edindikleri izlenimlerle, oradaki devrimcilerden aldıkları bilgilere dayanarak yazdık. Ayrıca depremle ilgili olarak gazetelerde çıkan yazılardan da yararlandık. Bu konuyu ele alışımızın başlıca nedeni, iki milliyetten halkımızın birliğine ve iki süper devlete karşı mücadelesine hizmet etmektir. Devrimciler Doğu'daki Kürt milliyeti üzerindeki baskılara ne ölçüde karşı çıkarsa, iki halkın birliği o kadar sağlam temellere oturabilir.

Bu bakımdan biz, bölücülüğe, milli baskılara ve ağa zulmüne karşı çıkarak, iki milliyetten halkın birliğini pekiştirmek görevi ile karşı karşıyayız."

Oyun hakkında oyuncularla da konuştuk. Van depreminden sonra yöreye gidip araştırma yapan Şıhali Yalçıner bize şunları anlattı: "Biz depremden sonra Muradiye ve Çaldıran'ın köylerine gittik. Halkın durumu çok perişan idi. Gelen yardım malzemeleri, ağaların ve onların adamlarına dağıtılıyordu. Ağalar ve jandarma halkı bölgeyi terketmeye zorluyordu. Hayvanlarını ucuza kapatabilmek için, ağalar köylülere baskı yaptılar. Revizyonistler yardım malzemelerinin ağaların elindeki komite tarafından dağıtılmasını istiyorlardı. Halk bunlardan nefret etmişti. Şöyle diyorlardı: "Dermancının esası Rusya'ya da karşı çıkar"(onlar devrimcilere dermancı diyorlar)

Oyunda giysilere, müziğe ve dekora da çok önem verilmiş. Oyuncular bu konuda şunları söylediler: "Mümkün olduğu kadar Kürt halkının kullandığı giysileri seçmeye çalıştık. Bunun için Van'lı arkadaşlarla konuştuk. O bölgede çekilmiş resimlerden, gazete fotoğraflarından yararlandık. Düğün sahnesinde Van, Hakkari, Bitlis ve Elazığ oyunlarına yer verdik. Kürtçe konuşmaları ve türküleri özellikle verdik. Bundan amacımız, Kürt halkının anadili olan Kürtçeyi konuşmanın en doğal hakkı olduğunu göstermektir."

Oyuncuların sahneye çıkma zamanı gelmişti. Vedalaşıp ayrıldık.

Salonun hoparlörlerinden oyunun marşları duyuluyordu:

Bizler yurdun dört yanında
Halka hizmete koşarız
Yaz demeden kış demeden
Seller gibi coşarız

Yük verin sırtlarımıza
Daha çok daha ağır
Taşıyalım köylülere
Acımız Ağrı'dan ağır

Koş saflara gel saflara
Parti bayrağı altına
Kürtler Türkler hep birlikte
Yurdumuzu savunmaya

Azmet bir kez yükselmeye
Hiç bir engel durduramaz
İktidarlar bizi bölüp
Birbirimize kırdıramaz

Dersim, Zilan yarasını
Biz emekçiler sararız
Milli zulmün hesabını
Hep birlikte sorarız

ÜÇLÜ BLOKUN 1 MAYIS "ÖZELEŞTİRİSİ"

●"Kaldı ki, Halkın Yolu, Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği, karşı-devrimci propagandayı püskürtmede yeterince insiyatifli davranamamıştı. Buna rağmen karşı-devrimci yalanlar yıkıldıysa, bu, devrimci kabarışın büyüklüğünü gösterir." (1 Mayıs Kampanyası ile ilgili H. Kurtuluşu, H. Birliği ve H. Yolu'nun Ortak Değerlendirmesi", bu dergilerin 71, 16 ve 28. sayıları.)

Hatırlanacağı gibi 1 Mayıs tertibine alet olduktan sonra Üçlü Blokun şefleri bürolarına kilit asıp, dergilerini de matbaada bırakarak sırra kadem basmışlardı. Daha sonra ise karşı-devrimci propagandanın püskürtüldüğünü gördüler. O zamandan beri bu mucizenin nasıl gerçekleştiğine şaşırıp duruyorlardı. 4 ay düşündükten sonra durumu yukardaki gibi açıklamaları doğaldır. Tam siper yattıkları için revizyonist ve faşist yalan dolanı kimin püskürttüğünü ve tertibi kimin açığa çıkardığını göremedikleri anlaşılıyor. "Karşı-devrimci yalanlar yıkıldıysa bu Aydınlık'ın kararlı mücadelesiyle gerçekleşti" demeleri beklenemezdi. Üçlü Oportünistlerin özeleştirisi bu kadar olur. Devrimci sorumluluktan zerre kadar nasiplerini almadıkları için gerçekleri dobra dobra kabul etmeleri olanaksızdır.

●"1 Mayıs tertibi, ... kitlelerin dostu düşmanı ayırdetmesinde bir adım oldu. ... Buna rağmen proleter devrimci hareket, faşist tertibi önceden görmemekle ve ona karşı hazırlıklı olmamakla hata yaptı." (Aynı yazıda.)

Doğru söze ne denir? 1 Mayıs'ta kitleler gerçekten dostu düşmanı ayırdetme tecrübesi kazandı. Tabii revizyonistler ve faşistlerle birlikte onların aleti olan Üçlü Oportünist Bloku da tanıdı.

Bravo Üçlü Oportünist şeflere! Ne de küçük hata yapmışlar. 1 Mayısta faşist tertibi görmekten ve tedbir almaktan başka bir mesele yoktu ki! Ufak bir hata gibi bunu yazıp, sonra da şişinip duruyorsunuz. Kaldı ki proleter devrimciler bunu sizin gözünüzün içine soktular. Siz sadece "görmemekten" dolayı suçlu değilsiniz. Aynı zamanda ve daha da önemli olarak gösterildiği halde görmemekle suçlusunuz.

● Üçlü Oportünist Blokun 1 Mayıs tertibine alet olmasından çıkardığı birinci ders şudur:

"1. 1 Mayıs Kampanyası son bir yıl içinde önemli adımlar attığımızı, ... ortaya koydu." (Aynı yazıda)

Madem öyle ne diye özeleştiri yapıyorsunuz? Niçin faşist tertibi görmekten vs. sözediyorsunuz? "Devrimci"ye bak: hem faşist tertibe alet oluyor hem de güçleniyor. 1 Mayıs'tan beri devrim yolunda hangi adımı attınız? Parti kurma hayallerinizi nereye gömdünüz? Yoksa 33 parçaya bölünmeniz mi başarı? Mao Zedung yoldaşa küfretmeniz mi başarı? "Başarılarınızı" Türkiye proletaryası değil Brejnev takdir ediyor!

KIBRIS'A ŞAHİNLİK YENİ ÇARLARA TESLİMİYET

"Şimdiye kadar 'güvercinlerin' politikası uygulanagelmiştir. Toplumlararası görüşmelerle bir sonuca ulaşmak... Gerekirse toprak tavizlerine, yani sınır düzeltmelerine git - mek.

"Kipriyanu'nun seçimi ve ılımlı Klerides'in safdışı edilmesiyle başkent Ankara'da 'şahinlerin sesi' şimdi daha yüksek çıkmaya başlamıştır. Şahinler İsrail politikasını öne sürmektedirler. Yani adamın daha ileri noktalara kadar işgali... Ve barış görüşmelerine o üstünlükle oturmak...

İsrail işgal ettiği topraklar karşılığı, ABD'den çok büyük paralar istemiyor mu? Dilediği kadar silah almıyor mu?"

(Rapor, Güneri Civaoğlu, Tercüman, 2 Ağustos 1977)

İşte bunları yazıyor Tercüman gazetesinin yazarı. Şahinlik, yani şovenlik. Yani Yunanistan'a ve Kıbrıs'a düşmanlık. Civaoğlu'nun "şahinler" diye sözettikleri, Kıbrıs ve Yunanistan'a karşı fetih seferlerine özenen, Kıbrıs'ta işgali sürdürmeye çalışan MC faşistlerinden başkası değildir.

Bugün artık 5 Haziran seçimlerinden önce Kıbrıs konusunda oluşan iyimser hava dağıl - mış, yerini savaş kışkırtıcılığı almaya başla - mıştır. Nitekim Tercüman yazarı açıkça savaştan, Kıbrıs'ta işgalin daha da ilerletilmesinden sözediyor. Kıbrıs'ta anlaşma zemini giderek yokolmaktadır. Türkiye-Yunanistan ilişkileri ise kötüye gitmektedir. Bu noktada Ecevit'in giderayak Maraş bölgesini Türklerin iskanına açma kararı üzerinde önemle durmak gerekir. "Kıbrıs meselesini çözersem ben çözerim, olmazsa baltalarım" mantığı Ecevit'i bir kez daha şoven adımlar atmaya sevketmiştir. Ecevit'in bu tutumunun, MC'ye değil, Türkiye halkına ve ulusal çıkarlarımıza zarar verdiği ortadadır. Nitekim MC şoven siyasetini izlerken aynı zamanda Ecevit'in koyduğu taşların üzerine bası - yor.

MC iktidara gelir gelmez, Kıbrıs'ta bir anlaşma istemediğini çeşitli vesilelerle ortaya koydu. Faşistlerin Kıbrıs'a ve Yunanistan'a karşı kışkırtmaları Makarios'un ölümü üzerine daha da şiddetlendi. MHP'li yayın organları ve Günaydın gibi gazeteler, bir şovenizm kampanyası başlattılar. Demirel Türkeşler Makarios' un ölümü üzerine adeta zil takıp oynadılar.

Makarios'un ölümünden sonra Çağlayangil, Kıbrıs'ın yeni cumhurbaşkanını Türkiye'nin tanımayacağını ilan etti. Bir yandan da "Kıbrıs'ta Bağımsız Türk Federe Devleti ilan etmenin zamanının geldiğinden" dem vurulmaya başlandı. Ve nihayet Maraş bölgesini iskana açmak üzere "kurtuluş baloları" düzenlendi.

İşte Tercüman gazetesinin sözünü ettiği şahinlerin marifetleri bunlardır. Ancak onların şahinliği ve zorbalığı, Yunanistan ve Kıbrıs gibi dost ülkelerdir. Ülkemize göz diken Yeni Çarlar söz konusu olunca bu şahinlerin süngüleri düşüveriyor. Şahinlik politikasının bedeli Rus sosyal-emperyalizmine daha çok teslim olmaktır.

Adı, Rusya'ya teslimiyetin simgesi haline gelen Dışişleri Bakanı Çağlayangil, son olarak 25 Temmuz 1977 günkü Demokrat İzmir gazetesine verdiği demeçte, Yeni Rus Çarlarıyla si - yasi anlaşmanın imzalanacağını duyurmaktadır. Çağlayangil, aynı demecinde 1978 yılından itibaren Rusya'dan yılda 600 milyon kilovat saat elektrik alınacağını da ilan etmektedir.

MC'nin kart sesli "şahinleri" böyle öterken, İ. Bilen revizyonistlerinin sahte barış güvercinleri de TRT'de boy gösteriyor. MC'nin televiz - yonu, Moskova'nın düzenlettirdiği sahte Barış Konferansını ikinci haber olarak veriyor.

Tercüman yazarı, şovenlerin İsrail'i örnek aldıklarını söylüyor. Bunun anlamı nedir? Sırtını emperyalistlere dayayarak, Filistin halkını yurdundan etmiş, Ortadoğu'da emperyalizmin jandarmalığını üstlenmiştir. İşte faşist şovenlerin Türkiyemizi sürükledikleri gelecek budur. Bu gelecekte tıpkı İsrail gibi bütün dünya halklarının, bağımsızlık isteyen Üçüncü Dünyanın da ha çok nefretini toplamak, tamamen yalnızlığa batmak vardır.

Ne var ki Rus Çarlarının da faşistlerin de heveslеri kursaklarında kalacaktır. Çünkü Türkiye halkı Kıbrıs ve Yunanistan ile dostluk istiyor.

KISA DÜNYA HABERLERİ

■ ÇİN Halk Cumhuriyeti, ABD'nin Çin'in içişlerinin bir parçası olan Tayvan sorununa karışmak istemesini bir kere daha reddetti. ABD Dışişleri Bakanı Cyrus Vance, Ağustos ayının son günlerinde Çin'e yaptığı ziyaret sırasında, Amerika'nın Tayvan'dan çekilmesi ve Tayvan' daki Kuomintang yönetimiyle diplomatik ilişkilerini kesmesi için, "Çin'in Tayvan'a silahlı saldırıda bulunmayacağına dair güvence" istemişti. ÇHC buna karşı, Tayvan'ın Çin topraklarının bölünmez bir parçası olduğunu ve ABD adadan çekildikten sonra Tayvan'ın nasıl kurtarılaca - ğına ancak Çin halkının karar verebileceğini, buna kimsenin müdahale edemeyeceğini belirtti. Pekin'de yapılan resmi açıklamada, Çin Hükümetinin bu konuda ABD ile görüşmeyi bile reddettiği ve Vaşington'dan "Tayvan'dan kayıtsız şartsız geri çekilmesini" istediği kaydedildi.

■ YUGOSLAVYA devlet başkanı Tito, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti ve Çin Halk Cumhuriyetini ziyaret etti.

Kore parti ve devlet başkanı Kim İl Sung, Tito'nun izlediği bağımsızlık siyasetini hararetle övdü. İki ülke yayınladıkları ortak bildiride, bloksuzlar hareketi ve ülkelerin bağımsızlığı konusunda aynı görüşleri paylaştıklarını ilan ettiler.

Kore ve Yugoslavya'nın bu ortak tavrı, bloksuzluğun ve bağımsızlığın en azılı düşmanı Rus sosyal-emperyalistlerine indirilen bir şamar oldu.

Tito daha sonra geldiği Çin'de de büyük sevgi gösterileri ile karşılandı. Çin Komünist Partisi başkanı Hua Guo-feng, Tito'nun bloksuzluk siyasetini övdü ve şöyle dedi: " Çin Halk Cumhuriyeti, Yugoslav halkının dıştan gelen saldırganlığa ve müdahaleye karşı sürdürdüğü bağımsızlığını ve egemenliğini koruma mücadelesini sonuna kadar destеklemektedir.

■ RODEZYA' daki gayrimeşru ırkçı azınlık rejimine karşı Zimbabve halkının sürdürdüğü silahlı mücadele yoğunlaşırken, emperyalistlerin İan Smith'i düştüğü güç durumdan bir "uzlaşma" ile kurtarma çabaları da başarısızlığa uğruyor. Nitekim son olarak İngiliz Dışişleri Bakanı David Owen'in, Güney Afrika ve Rodezya'yı ziyareti sırasında sunduğu Amerikan-İngiliz ortak planı, Zimbabve kurtuluş örgütleri ve ateşhattı ülkeleri tarafından derhal reddedildi. Bu plan, ırkçı rejimin ordusunun dağıtılmasına karşılık Yurtsever Cephe'nin önderliğindeki gerilla kuvvetlerinin de silahsızlandırılmasını öngörüyordu. Zimbabve halkının kendi geleceğini belirleme olanağının elinden alınması demek olan bu öneri, gelişmiş kapitalist ülkelerin hepsi tarafından dahi des - teklenmedi. Örneğin bazı İskandinav ülkeleri, bundan kısa bir süre önce, Zimbabve ve Azanya kurtuluş örgütlerinin mücadelesiyle dayanışma içinde olduklarını açıklamışlardı. Öte yandan, İan Smith rejiminin 31 Ağustos'ta düzenlediği sahte "Rodezya seçimleri", bütün dünya kamuoyu tarafından, ırkçı yönetime son anda bir meşruluk görüntüsü kazandırma çabası olarak teşhir edildi. Beyaz azınlık ordusunun zorbalığı altında yapılan ve bir beyazın oyu 60 siyahın oyuna eşit sayılan bu "seçimler", Birleşmiş Milletler tarafından da şiddetle mahkum edildi.

ENDONEZYA KOMÜNİST PARTİSİ TÜRKİYE HALKININ MÜCADELESİNİ DESTEKLİYOR

Endonezya Komünist Partisinin yayın organı API'nın (API PEMUDA INDONESIA) Haziran 1977 tarihli 6. sayısında Türkiye'deki siyasi durum ve Türkiye halkının mücadelesi hakkında bir yazı yayınlamıştır. Tamamı AYDINLIK Dergisinin Ekim 1977 tarihli 80. sayısında çıkacak olan bu yazının bir özetini sunuyoruz.

EKP Yayın organı, Türkiye'de zayıflayan ABD hakimiyetinin yanısıra Rus sosyal-emperyalizminin etkisinin arttığını vurgulamakta ve Türkiye'nin iki süper devletin rekabet ve dalaşmasında stratejik bir öneme sahip olduğunu belirtmektedir. Rus sosyal-emperyalistlerinin Kıbrıs sorunu dolayısıyla Türkiye ve Yunanistan'ı birbirine düşürerek bulanık su - da balık avlamak istediğine değinen API dergisi, daha sonra şöyle devam ediyor:

"Gerici Türk yetkililerinin teslimiyetçi tutumu, bu ülkeye sosyal-emperyalist sızmayı daha da kolaylaştırmıştır. Ekonomik alanda Kremlin, hayatî mevkiler ele geçirmiştir. Örneğin Türkiye elektrik enerjisi ihtiyaçlarını karşılayabilmek için bugün emperyalist komşusuna tayin edici bir şekilde bağımlı hale gelmiştir."

Rus sosyal-emperyalistlerinin Türkiye'yi siyasi ve askeri işbirliği tuzağına düşürme planlarını açıklayan dergi, Türkiye halkının Yeni Çarlara karşı uyanıklığın her geçen gün biraz daha arttığını söylemektedir. "Halk - ta bu bilincin uyanmasına, Türkiye'deki gerçek devrimcilerin ve gazetelerinin, özellikle de AYDINLIK ve HALKIN SESİ'nin çok büyük katkısı olmuştur. Onların "Ne Rusya Ne Amerika, Bağımsız ve Demokratik Türkiye", "Akdeniz Akdenizlilerin - dir" sloganları, çeşitli halk tabakaları arasında istekli bir yankı uyandıran ve artan sayıda destekleyici bulan militan şiarlardır."

Daha sonra 1 Mayıs katliamına ve revizyonistlerle faşistlerin bu katli - amdaki rolüne değinen yazı, şu şekilde bitmektedir:

"Türkiye, temel çelişmesi bir yanda emperyalizm(sosyal-emperyalizm dahil) ve feodalizm olan yarı- sömürge ve yarı-feodal bir ülkedir. Türkiye halkının tam bağımsızlık mücadelesi, 1969 yılında Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisinin gizlilik içinde kurulmasından bu yana yepyeni perspektifler kazanmıştır. Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini rehber alan ve doğru bir çizgiyle silahlanmış olan bu Parti, içteki gerici güçlerin ve emperyalizmin iktidarını devirmek ve Milli Kurtuluş, Gerçek Demokrasi ve Sosyalizm için yiğit Türkiye halkının devrimci mücadelesine önderlik etmede mutlaka başarı kazanacaktır."

MAO ZEDUNG YOLDAŞI ONUN DEVRİMCİ DAVASINA SIMSIKI SARILARAK ANIYORUZ

Mao Zedung yoldaş aramızdan ayrılalı bir yıl oluyor. Bugün bütün ülkelerin proletaryası, ezilen halklar ve hegemonyacılığa karşı olan bütün insanlık O'nun büyük devrimci anısı önünde bir kere daha eğiliyor. Yüreklerimizi bütün tazeliğiyle aynı derin acı dolduruyor.

Mao Zedung yoldaşın sonsuzluğa göçmesinden bu yana geçen bir yıl, O'nun proleter devrimci davasının yenilmezliğini bir kere daha kanıtladı. Acıyı kuvvete dönüştüren dünya proletaryası ve ezilen halklar bir yıl gibi kısa bir zamanda emperyalistlerin ve revizyonistlerin kapıldıkları hayalleri tuzla buz ettiler. Mao Zedung'un devrim saflarının en önünde bıraktığı yeri doldurmak üzere milyonlarca proleter O'nun ışıklı yolunda ileri atıldı. Mao Zedung'un büyük proleter devrimci bayrağı dimdik, mücadelenin en önünde dalgalanmaktadır. Bağımsızlık isteyen devletlerin, kurtuluş isteyen milletlerin ve devrim isteyen halkların yolunu Mao Zedung Düşüncesi aydınlatıyor.

Dünya halklarının emperyalizme, sömürgeciliğe ve hegemonyacılığa karşı yürüttüğü kahramanca mücadele yeni zaferler kazanıyor. Üçüncü Dünya ülkeleri saflarını daha da sıkılaştırıyorlar. Sosyal-emperyalizmin yüzüne taktığı "sosyalist" maskesi düşüyor, sahtekarca çektiği "yumuşama ve barış" nutukları iflas ediyor. Sosyal-emperyalizmin gerçek yüzünü tanıyan dünya halkları, her geçen gün daha geniş saflar halinde bu en tehlikeli ve en saldırgan süper devlete karşı ayağa kalkıyor. Hırsı boyunu aşan Sovyet sosyal-emperyalizmi her geçen gün daha büyük güçlüklere batıyor. Yeni Çarlar eğer yeni bir dünya savaşı çıkartmak çılgınlığını göze alırlarsa tıpkı eskileri gibi dünya halkları onları da mezarlarına gömecektir.

Mao Zedung yoldaşın ölümü üzerine en başta Brejnev revizyonistleri olmak üzere emperyalistler ve revizyonistler Çin'in renginin değişeceği, Mao Zedung'un çizgisinin yenilgiye uğrayacağı hayallerine kapılmışlardı. Hua Guo-feng yoldaşın başkanlığındaki Çin Komünist Partisi etrafında kenetlenen 800 milyonluk Çin halkı bu gerici umutlara "dörtlü çete"yi ezerek cevap verdi. Revizyonist "dörtlü çete"nin komplosunun boşa çıkarılması Brejnev revizyonistlerinin ve uşaklarının heveslerini kursaklarında bıraktı. Mao Zedung yoldaşın proleter devrimci çizgisi revizyonizme karşı bir kere daha zafer kazandı. Çin'in rengi kızıl kaldı. Bugün Çin Komünist Partisi revizyonizme karşı büyük zaferini 11. Milli Kongresiyle taçlandırdı. Çin'in dünya devriminin kalesi ve devrim isteyen dünya halkları için büyük bir destek olduğu bir kere daha kanıtlandı. Çin Komünist Partisinin, Mao Zedung'un proleter enternasyonalizmi davasını kararlılıkla devam ettirmesi bütün dünya proletaryasının ve halklarının yüreğini sevinçle dolduruyor.

Bugün dünyanın bütün ülkelerinde modern revizyonizme karşı Mao Zedung'un bayrağını yükselten partiler ve örgütler mücadele ediyor. Dünya proletaryası Mao Zedung'un yolundan yürüyor. Bugün proletarya O'nu bütün dünyada daha güçlü ve daha örgütlü anıyor. Mao Zedung'un ölümü üzerine boy gösterme cesareti bulan bölücü akım daha doğmadan tecrit oldu. Mızrağın ucunu Mao Zedung yoldaşa yönelten, bölücülük yapan ve Brejnev revizyonistlerine hizmet eden bölücü akımın proletarya saflarında yankı bulamayışı Mao Zedung Düşüncesinin yeni bir zaferidir. Mao Zedung'un revizyonizme karşı on bin yıllık mücadele azmiyle silahlanmış uluslararası proletarya hareketinin uyanıklığı zaferin güvencesidir. Mao Zedung yoldaşın Marksizme sonsuz bağlılığı ve revizyonizme karşı kararlı mücadele ruhu güçlenerek yaşıyor.

Bugün, ölümünün birinci yılında Türkiye proletaryası Mao Zedung yoldaşı revizyonizme karşı yeni başarılar kazanmış olarak anıyor.

Türkiye proleter devrimcileri bundan 8 yıl önce Mao Zedung yoldaşın Kruşçev-Brejnev revizyonizmine karşı mücadele çağrısını büyük bir şevkle karşılamışlardı. O zamandan bu yana proleter devrimci hareket Mao Zedung Düşüncesine sımsıkı sarıldı, onu Türkiye gerçeğine uyguladı ve her türden revizyonist ve oportünist akıma karşı kararlılıkla savundu. Türkiye proleter devrimci hareketi, "TKP" adını sahtekarca kullanan Yakup Demir revizyonistlerine ve TİP'in başındaki oportünist kliğe karşı mücadele içinde yeniden hayat kazandı. Proleter devrimci hareket Mihri Belli'nin ve Hikmet Kıvılcımlı' nın revizyonist çizgisini bozguna uğrattı. Maceracıları, Tasfiyecileri ve daha sonra TSİP revizyonistlerini Mao Zedung Düşüncesi silahıyla yıktı.

Bugün ise ölümünün birinci yılında Mao Zedung yoldaşı revizyonizmin sadık dostu Üçlü Oportünist Bloka karşı kazandığımız zaferle anıyoruz. Üçlü Opürtünist Blokun şefleri devrimcilerin tabandan baskısına boyun eğerek Mao Zedung'dan sahtekarca sözediyorlardı. Şimdi ise Mao Zedung'a saldırıyorlar, O'nun Marksizme yaptığı büyük katkıları inkar ediyorlar, özellikle bugün dünya devriminin anahtarını veren "Üç Dünya Teorisi" ne cephe alıyorlar. Dünya komünist hareketine ve proleter devrimci harekete düşmanlık ve bölücülük Üçlü Oportünist Blokun ruhuna işlemiştir. Onların mayasında İ. Bilen revizyonizmi vardır. Üçlü Oportünist Blokun bugün vardığı yer, Mao Zedung Düşüncesine karşı çıkmanın insanı Brejnev'in safına götürdüğünün açık bir kanıtıdır.

Üçlü Oportünist Blokun yıkılışı Marksizm-Leninizm Mao Zedung Düşüncesinin ülkemizde revizyonizme karşı kazandığı yeni bir zaferdir.

Türkiye'de bütün proleter devrimciler artık Marksizm-Leninizm Mao Zedung Düşüncesinin bayrağı altında gittikçe artan bir hızla birleşiyor.

Daha da önemlisi artık Mao Zedung Düşüncesinin bayrağı işçilerin ve yoksul köylülerin elinde yükselmeye başlamıştır. İlk başta birkaç yüz kişinin haykırdığı sloganları şimdi kitlelere maloldu. Sovyet sosyal-emperyalizmine ve İ. Bilen revizyonizmine karşı yürüttüğümüz kararlı mücadele işçilerin köylülerin yüreğini kavradı. İ. Bilen revizyonistleri başta olmak üzere revizyonistlerin ve faşistlerin "mao-cu hayaleti"ne gittikçe daha çok saldırmaları sadece bu gerçeğin bir kanıtıdır.

Türkiye proletaryası ve bütün Türkiye halkı böylesine güçlü bir silah armağan ettiği için Mao Zedung yoldaşa şükran duyuyor. Biz bir yıl önce olduğu gibi bugün de söz veriyoruz: Mao Zedung yoldaşın devrimci davasına sonuna kadar bağlı kalacağız. Revizyonizme karşı 10 bin yıllık mücadele azmiyle savaşacağız. Mao Zedung yoldaşın dünya devrimci hareketinin en önünde bıraktığı boşluğu doldurmak için bütün gücümüzle mücadele edeceğiz. Emekçi halkımız içinden binlerce devrim savaşçısı yetişecek ve O'nun bayrağını yücelere yükseltecektir. Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini emekçi yığınların elinde, sömürücülerin köhne dünyasını kökünden yıkıp, ezilenlerin aydınlık ve yeni dünyasını kuracak büyük bir devrim silahı haline getireceğiz. Mao Zedung'un enginleri fethetme ruhuyla hareket edecek, güçlüklerden yılmayacak, kararlı ve fedakar uzun yürüyüşçüler olacağız.

Mao Zedung yoldaş Türkiye proletaryasının ve halkının devrimci mücadelesinde, düşüncesinde ve yüreğinde yaşıyor!

Büyük öğretmen Mao Zedung ölmez!